

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Čudesni znakovi
Božje prisutnosti

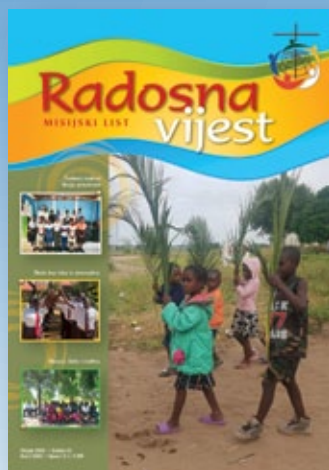

Škola kao izlaz iz siromaštva

Slonovi, blato i molitva

Apostolat molitve za ožujak

Molimo se da se narodi okrenu učinkovitu razoružanju, posebice nuklearnomu, te da svjetski lideri izaberu put dijaloga i diplomacije, a ne nasilja.

Sadržaj

Uvodnik	Korizma gradi mostove.....	3
U središtu	Korizmeni hod.....	4
Iz života naših misionara	Čudesni znakovi Božje prisutnosti	7
	Škola kao izlaz iz siromaštva.....	8
	Slonovi, blato i molitva.....	11
Intervju	Intervju s biskupom Vincentom Frederickom Mwakhwawa	12
Apostolat molitve	Nakana apostolata molitve za ožujak	15
Aktualnosti	Odgoj za darivanje	16
	Župa sv. Mateja u Mostaru misijska je župa.....	16
	Misijska animacija u Đurićima i Lepetanima – prvi takav iskorak u Kotorskoj biskupiji.....	17
	Stopama oca Ante Gabrića i svete Majke Terezije.....	18
	Maslinova grančica – moj dar za misije	18
Životni put jednog misionara	Blagoslovi ih, Gospodine!	19
	Morapajske radosti i žalosti	20
Svi su misionari	Nova misionarka s. Vesna Bošnjak primila misijski križ	21

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
 Tel. 00385/1/5635-055
 E-mail: missio.croatia@misije.hr
 web: www.misije.hr

Žiro račun:
 Zagrebačka banka d.d., Zagreb
 IBAN HR632360001101542876
 SWIFT CODE: ZABHR2X
 Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
 Tel./fax: 00387/33/667-889
 E-mail: missio.bih@bih.net.ba
 web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
 UniCredit Bank d.d.
 Račun primatelja: 3383202200897320
 Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 UniCredit Bank d.d.
 IBAN: BA393383204893626147
 SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
 Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Korizma gradi mostove

Mjesec ožujak proživjet ćemo u snažnom crkvenom vremenu – korizmi. Korizma jest ozbiljno vrijeme koje nas poziva na obraćenje, tišinu i sabranost, ali ne da bi nas preplašila ili rastužila, nego upravo suprotno: da nas probudi iz naše uhodane svakodnevice i otvori oči srca za Boga, a tjelesne oči za čovjeka. Ona nas vraća onome što je bitno – Bogu koji nas traži i čovjeku koji nas treba. Na tom putu Crkva nam nudi tri dragocjena sredstva: molitvu, post i djela milosrđa. To nisu zahtjevi koji opterećuju, nego darovi koji nas uče ljubiti — konkretnije, dublje i univerzalnije.

Molitva nas otvara Bogu, a što smo mu bliže, to jasnije vidimo svijet koji čezne za njegovom ljubavlju. Naši misionari to svakodnevno svjedoče među ljudima koji nikada nisu čuli za Boga, među onima koji žive bez nade i sigurnosti, često i bez onoga najosnovnijega za život. Molitva nas s njima povezuje na nevidljiv, ali stvaran način. Dok molimo, naše srce prelazi granice jezika, naroda i kontinenata.

Post nas uči razumjeti i suosjećati. Kada se svjesno odrekujemo dijela svoje udobnosti, makar i maloga, lakše počinjemo osjećati stvarnost tolikih ljudi koji ne biraju siromaštvo, nego ga žive svakoga dana. Za mnoge ljude

u misijskim krajevima post nije korizmena odluka, nego životna svakodnevica. Zato naše odricanje postaje čin blizine s onima koji oskudijevaju u hrani, sigurnosti, obrazovanju, ali često i u spoznaji da su beskrajno ljubljeni od Boga.

Ono čega se konkretno odrekujemo treba se pretočiti u djela milosrđa. Tada duhovna blizina postaje konkretna pomoć. Važno je razvijati svijest da darujući ne dijelimo samo sredstva, nego darujemo nadu, dostojanstvo i osjećaj da nitko nije zaboravljen. Preko misionara naše ruke dopiru do djece koja dobivaju priliku naučiti čitati, do bolesnih koji osjete brigu i olakšanje boli, do zajednica i pojedinaca koji prvi put čuju da ih Bog poznaje po imenu. Naša milostinja postaje most — između obilja i oskudice, između vjere i traženja, između srca koje vjeruje i srca koje tek otkriva Boga.

Neka ova korizma u nama probudi upravo takvo srce: srce koje vidi, koje suosjeća i koje djeluje. Jer svijet ne treba samo riječi o Bogu — treba ljude kroz koje će osjetiti da je Bog blizu. Treba misionare posvuda. A svaka gesta učinjena iz ljubavi postaje istinska radosna vijest onima koji još traže svjetlo nade.

Korizmeni hod...

Na Čistu srijedu – Pepelnicu započeli smo četrdesetodnevni korizmeni hod, koji će nas dovesti do Vazmenog trodnevlja, spomena muke, smrti i uskrsnuća Gospodinova, središta otajstva našeg spasenja. Korizma nas pripravlja na taj važan događaj i zato je to „jako“ vrijeme, prekretnica koja može u svakome od nas potaknuti promjenu, obraćenje. Svi trebamo i želimo biti bolji, postati slični Kristu. Korizma nam u tome pomaže jer izlazimo iz zamornih navika i lijena navikavanja na zlo, koje nas vreba.

Vlč. Mijo Posavec

U korizmi nam Crkva upućuje dva važna poziva: da postanemo svjesniji Kristova otkupiteljskog djela i da predanije živimo svoje krštenje. Svijest o životama koje je Gospodin učinio za naše spasenje budi u našem umu i srcu raspoloživost za zahvaljivanje Bogu, za ono što nam je on darovao, za sve ono što čini za svoj narod i čitavo čovječanstvo. Odatle kreće naše obraćenje: to je zahvalan odgovor na divno otajstvo Božje ljubavi.

Kada vidimo tu ljubav koju Bog ima prema nama, osjetimo želju da mu se približimo; to je obraćenje. Duboko živjeti krštenje znači ne navikavati se na situacije degradacije i bijede koje susrećemo dok prolazimo kroz naše gradove i sela. Postoji opasnost da pasivno prihvaćamo određena ponašanja i da nas žalosne stvarnosti koje nas okružuju nimalo ne iznenađuju. Navikavamo se na nasilje kao na uobičajenu, svakodnevnu vijest, navikavamo se na braću i sestre koji spavaju na ulici, koji nemaju krov pod koji bi se sklonili. Navikavamo se na izbjeglice koje traže slobodu i dostojanstvo, koje se ne prihvaća kao što bi trebalo. Navikavamo se živjeti u društvu koje teži živjeti kao da Boga nema, u kojem roditelji više ne uče djecu moliti i prekriziti se.

Znaju li se vaša djeca prekriziti? Znaju li se vaši unuci prekriziti? Jeste li ih to naučili? Znaju li moliti *Oče naš*? Znaju li izmoliti Gospi molitvu *Zdravo Marijo*? Ta naviknutost na nekršćanska vladanja i lagodnost uspavljuje nam srce!

Zato nam korizma dolazi kao blagoslovljeno vrijeme, u kojem možemo učiniti zaokret u vlastitom

životu, obnoviti sposobnost reakcije na stvarnost zla, koje je trajan izazov. Korizmu treba živjeti kao vrijeme obraćenja, osobne i zajedničke obnove približavanjem Bogu i povjerljivim prijanjem uz evanđelje. Taj način omogućuje nam gledati novim očima braću i sestre u njihovim potrebama.

Zbog toga je korizma povoljno vrijeme za obraćenje na ljubav prema Bogu i bližnjemu, ljubav koja zna prihvatiti stav Gospodinove besplatnosti i milosrđa, koji „posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite“. Razmatrajući središnja otajstva vjere, muku, smrt i uskrsnuće Kristovo, shvatit ćemo da nam je neizmjeran dar otkupljenja dan slobodnom Božjom inicijativom. Zahvaljivanje Bogu za otajstvo njegove raspete ljubavi, autentična vjera, obraćenje i otvoreno srce za braću i sestre – to su bitni elementi za življenje korizme.

Na tom putu želimo zazvati s posebnim pouzdanjem zaštitu i pomoć Djevice Marije. Neka nas ona, koja je prva vjerovala u Krista, prati u ovim danima snažne i pokorničke molitve, da bismo, očišćeni i obnovljeni u duhu, proslavili veliko otajstvo uskrsnuća njezina Sina!

Je li pustinja prigoda u mojem životu?

Prve korizmene nedjelje Isus je u pustinji. Pustinja je u *Bibliji* povlašteno mjesto, daleko od ljudske vreve, mjesto gdje se doživljava Bog, gdje se istražuje Božji plan i traže uporišta za svoj život. No istodobno pustinja je i mjesto gdje prebiva zlo i demonske sile, ona je mjesto velika okršaja sa silom zla, sa samim Zlim.

Za Isusa ti su dani bili prigoda za snažno nutarnje opredjeljenje za veliko mesijansko djelo koje je stajalo pred njim. Isusu pristupa Sotona i kuša ga, napastuje ga, kao nekoć Adama. No Adam izlazi iz tog dvojboja poražen, a Isus pobjeđuje. U jednom trenutku Bog i Sotona, ljubav i mržnja, našli su se zajedno licem u lice.

Možda nas pomalo zbunjuje činjenica da se Sotona, Đavao, usudio približiti Isusu. Možda je to Isus učinio namjerno. Dopustio je napasniku da mu se približi da bi ga raskrinkao, zato da bismo ga prepoznali i u svim njegovim dolascima k nama, u svim njegovim zamkama, u svim njegovim kušnjama. Isus dopušta da ga Sotona kuša prije svega da nama poruči da ćemo i mi također biti napastovani, ali nam daje primjer kako se boriti i othrvati napasniku.

Učitelji duhovnog života naglašavaju da se jedna od najvećih zabluda čovječanstva i jedna od najlukavijih zamka Sotone sastoji upravo u tome što se čovjeka pokušava uvjeriti u nepostojanje Sotone, kao da ga uopće nema, da je to priča za zastrašivanje djece. Tako ljudi prestaju računati s tom činjenicom, pa je prostor djelovanja Zloga daleko veći, nije ičime ometan.

Isusova kušnja u pustinji objava je njegove pobjede, i to u teškim trenucima pokore i odricanja, pobjede u prostoru u kojem je Đavao mislio da je gospodar.

Braćo i sestre, u svakoj pustinji našeg života i u svim drugim situacijama Đavao iskušava, napastuje. Želi nas odvojiti od volje Očeve, od nasljedovanja Isusa. Međutim, evanđelje Prve korizmene nedjelje razot-

kriva da je Đavao slab, da nije sve-moćan, da ga je moguće pobijediti u svakoj njegovoj zamci i kušnji.

Isus ga je već pobijedio, on pobjeđuje i za nas, jer je došao otkupiti nas i spasiti od ropstva Đavlu. Sotona traži od Isusa da pretvori kamenje u kruh. Pritom je na djelu grijeh požude tijela – imati bez obzira na sve, ne mareći za Božje zakone. Isus svojim odgovorom pokazuje da postoji nešto što je puno važnije od kruha, a to je riječ Božja. Opisana je napast naših osjetila: pohlepa za posjedovanjem, lakomost, tjelesni čovjek, koji treba sve zemaljske stvari i njih predstavlja kao apsolutne u svojem životu, samo njima teži. Isus odbija đavolski prijedlog jer čovjek nije biće koje samo jede. Želi nas poučiti da je potrebno u životu postići ravnotežu između materijalnoga i duhovnoga, vidljivoga i nevidljivoga.

Druga je kušnja napastovanje vlašću. Varalica ljudi pokazuje Isusu sva kraljevstva svijeta koja će mu dati, uz uvjet da se Isus pokloni pred njim. On želi dati Isusu ono što je već njegovo, što mu pripada. Moć je samo iluzija da nas gospodarenje nad drugima može učiniti velikima i sretnima. Isus odbija tu napast jer ne žudi za vlašću poput ovozemaljskih vladara. Njega zanima samo kako upotrijebiti moć za pomoć i korist ljudima, a ne protiv njih.

Treća je kušnja kušnja čašću. Ako se baci s Hrama i ne bude mu ništa, narod će ga smatrati čudotvorcem, povjerovat će da je Mesija. Treća je kušnja i napast da budemo ovisni o senzacionalizmu. To je čovjek koji se služi Bogom, umjesto da Bogu služi. Isus uspijeva razlučiti da volja Božja za njega nije u senzacionalizmu nego u poslušnosti volji Očevoj.

Braćo i sestre! Koja je najveća napast za nas? Svaki čovjek je okružen kušnjama i napastima koje pogađaju baš njega. Kad nas tko povrijedi, u iskušenju smo da mu uzvratimo istom mjerom, da bismo zadovoljili pravdu, ali time ćemo se iznevjeriti Božjoj riječi: ljubi svojega bližnjega.

Krist je u pustinji izrekao trostruko *ne* i dao nam primjer što i mi trebamo činiti. Bez obzira na to što smo toliko puta pali, Isus nam daje prigodu da ustanemo i idemo dalje. Pokušajmo ove korizme, zahvalni Isusu za tu prigodu koju nam pruža, ustati i hodati uspravno, ne bojeći se suočiti s vlastitim napastima, već ih s pomoću Božjom nadvladati.

Napasti će biti cijelog života i one će nas stalno ugrožavati, ali možemo se tješiti uvjereni da u tim napastima nismo sami, nego, jer ih je iskusio i sam Isus, i mi možemo uvijek zadržati mir i nadu konačne pobjede. Isus na sve napasti spremno odgovara biblijskim citatima i upozorava na jedinstven put kojim mu je ići: put križa, vjere i ljubavi.

Dodi kući – Ocu svome

Često zaboravimo koliku nam je čast Bog dao. Spoznaja da si Božje dijete, ljubljeno sin ili ljubljena kći ponekad nam je neshvatljiva zbog loših međuljudskih odnosa ili promatranja isključivo iz naše, ograničene perspektive. Da bi nam to još jednom dao do znanja – koliko smo voljeni od Boga – Isus priča dobro nam poznatu prispodobu o milosrdnom ocu ili o razmetnom sinu.

Znademo da je otac imao dva sina. A mlađi sin čini nešto dotada nevideno: traži dio dobara svojeg oca koji bi mu pripao tek nakon očeve smrti. Tim činom okreće leđa svojem ocu, obitelji i selu gdje je dotada živio. Odlazi naći nešto bolje, ali u tome svojem lutanju i samostalnosti ne nalazi ništa vrijedno, nego upravo suprotno. Mlađi sin pao je najniže u svojem životu i tek tad se trijezni u spoznaji da je s ocem imao sve. Premda je oca ražalostio, povrijedio svojom odlukom, i dalje u svojem srcu nosi spoznaju da ga otac voli. Zbog toga odlučuje vratiti se ocu, domu koji je napustio, i moliti oca da ga prihvati, ali ne kao sina, nego kao jednoga od radnika. „Oče! Sagriješih protiv neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.“ To je bilo

sve što je uspio izgovoriti. Ni riječi o tome da bi želio biti najamnik, za to više nije bilo potrebe.

Odnos koji je bio slomljen otac je svojom silnom ljubavlju ponovno uspostavio u svoj njegovoj punini i slobodi. Otac poziva slugu, traži najbolje haljine, haljine koje nosi isključivo u posebnim prigodama, i daje ih svojem sinu kao znak njegova statusa. Opet je član obitelji, iako nema prava i vjerovatno je zaslužio da ga seoska gomila linčuje. Otac stavlja prsten na njegov prst, znak autoriteta, čime pokazuje da ima ponovno mlađeg sina. Nema nikakvih probnih rokova, ni kušnja u kojima bi trebao pokazati hoće li opet učiniti sličnu ludost. Svjedočimo potpunu, bezuvjetnu prihvaćanju. Stavlja mu sandale na njegove noge, znak slobodnog čovjeka, a ne roba. Samo gospodar kuće nosi u kući sandale. Gosti ih pri ulasku skidaju. Ovaj sin pripada u očevu kuću, ovo je njegova kuća.

I glas se širi selom da slijedi veliko slavlje. Koliko će ljudi biti pozvano? Dovoljno da bi se ugojeno tele ispeklo i poslužilo. Čitavo selo je pozvano! Koji zadivljujući, beskrajno milostiv otac!

I dok je za promatrače taj prizor obična kapitulacija, otac u njemu vidi blagoslovljen povratak kući jedne nesretne duše. Duboka je to ljubav. Nezaslužen oprost. I bez oklijevanja.

A sada, braćo i sestre, vidimo li mi kako Nebeski Otac pruža svoje ruke prema vama i prema meni? Da, taj izgubljeni sin, to smo mi. To smo svi mi, zar ne? A Otac? Koja zadivljujuća milost! Prihvaćanje koje ide do čuđenja. I ma koliko naši koraci bili neodlučni, on trči prema nama, iako mi možda jedva puzimo prema njemu. Pokazuje nam potpunu ljubav, koje možda nismo ni svjesni ili ako u svojoj zbunjenosti puno toga i ne shvaćamo.

Vidimo li mi ispružene ruke svojeg Oca? Promotrimo, ne opirimo se njegovu zagrljaju, ne uzmičimo pred njegovim poljupcima. Opustimo se u njegovu naručju, prihvatimo mjesto na gozbi koju

je pripravao za nas! I nemojmo misliti da bismo trebali početi s kakvim govorom da bi se pred njime opravdali ili o tome da ćemo mi sve svoje dugove vratiti ili da mi i nismo baš toliko loši! Nemojmo!

Izgubljen i naden. Tako jednostavno, a ujedno tako zadivljujuće!

Ali još je netko tu. Netko tko viri iza ugla. To je stariji sin, uvijek vrijedan i uvijek vjeran. Satima je u polju. Svojim trudom pomaže održati domaćinstvo. I ne želi se time hvaliti. Miran je i povučen.

Stariji sin predstavlja one u našim crkvama koji su uvijek podmetali leđa i koji su izgrađivali kršćansku zajednicu na zemlji. Redoviti nedjeljom na misi, ne izostaju s proslava, u tišini daju milodare, volontiraju kad god je to potrebno – čvrsti su stupovi. Što to prolazi njihovom glavom kada vide Isusa kako čavrlja s varalicama, lopovima, gubitnicima? Sin Božji vidi kako se oni osjećaju. On koji poznaje srca čitavog čovječanstva zna kako oni razmišljaju. On razumije njihovo prirodno oklijevanje kada tko želi poremetiti ustaljen, višestoljetan red i način postupanja. Baš zbog njih Isus govori o starijem sinu.

I evo ga, stariji sin! Ruke su mu još uprljane od posla u polju. Otkriva da je slavlje u tijeku. Netko ga upozori da mu se brat vratio kući. Ljutit, odbija ući, iako zna da je običaj da najstariji sin uvijek ulazi u kuću i pomaže ocu kao domaćinu. Stariji sin pozdravlja goste na proslavama.

Drugačije razmišljanje bilo je nezamislivo, baš kao što je bilo nezamislivo tražiti naslijeđe prije vremena i profućkati ga. Ali stariji brat nije u stanju ući u kuću. Nije u stanju oprostiti mlađemu bratu ono što im je učinio. I što više misli o tome, to je sve više ogorčen. Sluga mu prilazi i prenosi mu očevu poruku da ga moli neka uđe unutra. On okreće leđa i ništa ne govori. Suprotstavlja se ocu. Prkosi mu javno i odbija poslušati ga. Nezamisliva buntovnost! A prisutni promatraju u tišini i svjedoče pobuni sada starijeg sina. Što će se dogoditi?

„Otac tada iziđe i stane ga nagovarati.“ Ne naređuje mu. Ne prisiljava ga. Moli ga. Sin mora konačnu odluku donijeti sam. Nikakve prisile nema niti će je biti.

Otac napušta proslavu, prilazi starijemu sinu, koji stoji sam. Očeva ruka je na sinovljevu ramenu i njih dvojica sjede jedan do drugoga. Neko vrijeme vlada tišina. Postaje sve hladnije. Sin ne može izdržati: „Zašto si to učinio? Što je sa svim tim njegovim prostitutkama, s tim zabavama, s njegovom ovisnosti o kocki, što s imanjem koje je izgubio, s ljudima koje je povrijedio?”

Zar se ne sjećaš svih onih ogovaranja po mjestu nakon što je otišao? Pa zar te sve to nije povrijedilo? Ja znam da jest. Vidio sam te kako plačeš! Zar ti sve to ništa ne znači? Gdje su tvoji principi? I što misliš postići time što si ga pustio da se vrati i da postane zvijezda večeri?

Koju ti to poruku šalješ drugim mladićima u mjestu? Govoriš li ti njima da je u redu činiti ono što je on učinio nama? A što ako se svi počnu tako ponašati? Hoće li se svaki put priređivati zabave kad se koji od njih vrati kući prazna želudca, jer ga nije uspio napuniti nigdje drugdje? Omekšao si i popustio. I osim toga, što misliš kako se ja osjećam? Marljivo radim, nikada ni jednu grubu riječ na tvoj račun nisam izgovorio, radim na imanju više od svih, godinama sam uz tebe, pomogao sam da ovo naše imanje bude bogato i što sam dobio? Ništa! Iskoristio si me, odbacio, i to sve zbog tog bijednika. Nije pošteno, kažem ti. Uopće nije pošteno. Zar i sam to ne vidiš? Vidiš li me kako sam prljav, a pogledaj njega, kako se pravi važan u tvojoj svečanoj odjeći! Rintam u polju, a on sjedi i časti se. Nitko uopće o meni ni ne misli. On je zvijezda večeri.“

Kako otac reagira na te riječi? Njegova ramena još su se više sagnula. Mislio je da su oba sina sada kod kuće i da je njegova muka prošla. Ali još se jednom mora suočiti s rasipnim, odbjegli sinom. Ovaj put se stariji sin našao izvan obitelji.

U govoru starijeg sina osjeća se odvojenost, udaljenost, na način kako se obraća ocu. Obraća mu se s evo. Nigdje riječi oče. Nema naznake da su oni otac i sin. Samo hladne riječi i grube optužbe. On sebe vidi kao roba, radnika, a ne sina. On ne vidi nikakvu povezanost s obitelji ili s ocem. On ondje živi, ondje radi i to je sve.

Optužujemo li i mi na isti način svojega Nebeskog Oca? Jesmo li Crkvu shvatili kao radno mjesto, na kojem obavljamo zadane zadaće, propisane dužnosti, a ne kao dom u kojem nam je živjeti? Mislimo li, što budemo savršeniji u obavljanju formalnosti, da ćemo se na taj način više svidjeti Gospodaru kuće? Shvaćamo li mi svojeg Boga kao Gospodara umjesto kao Oca?

Stariji sin sve je pobrkao. On očekuje da mora raditi kao rob i biti plaćen kao najamnik za usluge koje obavlja. Ali tako ne ide u Očevoj kući. Sve što otac posjeduje pripada sinu. Uvijek.

Jedino što sin može napraviti jest otići. A i onda će otac krenuti prema njemu i zamoliti ga neka to ne čini, iako nije obvezatan to činiti.

I Isus, koji nam crta ovu sliku, gleda na one okupljene oko sebe. On misli na ono što mu se uskoro ima dogoditi – svečani ulazak u Jeruzalem, suđenje, pogubljenje, tri dana u grobu. Hoće li oni koji slušaju razumjeti da je sve bilo učinjeno, da su svi grijesi bili isplaćeni da bi bilo zajamčeno njihovo posvojenje od Boga samoga? Jedino što ih je moglo od toga odvući bio bi njihov odlazak od njega i njihov zahtjev da ih Bog tretira kao najamnike i da budu plaćeni za posao koji su obavili. I koja bi to tragedija bila, jer su sve te nadnice nadnice smrti!

Ali otac dolazi k nama i sjeda do nas. I moli nas da uđemo unutra.

Mogao je otac podsjetiti svojeg sina na dane kad je loše obavio svoj posao na imanju, kad je slabo trgovao na sajmu i kad se je pokazalo da i nije baš tako savršen radnik. Ali otac sve to zanemaruje. Ili još bolje, otac sve to oprašta. Baš kao što oprašta i sinovljevu pobunu. Baš kao što je

oprostio i pobunu mlađeg sina. I moli sina neka uđe unutra i pridruži se svojem bratu.

I sad nam je jasan odgovor na pitanje starijeg sina ocu zašto je mlađi sin zaslužio kraljevski tretman kad se vratio. On ga nije zaslužio. Ali nije ga zaslužio ni stariji brat. U očevim očima oni stoje jedan uz drugoga jednaki. Jednako im je oprošteno. Jednako su ljubljeni.

Je li pobuna mlađeg sina bila strašna, a pobuna starijeg užasna? Ali veće od jedne i od druge pobune očevu je oprostjenje.

Je li bol koju su uzrokovali ocu bila duboka i teška? Razdrala je. Ali jača od boli i trajnija bila je očeva ljubav za odlutalim sinovima.

Nevjerojatan otac! Glava kuće prepune jednako nesavršenih ljudi, koje sve poziva u svoj zagrljaj. I koji svima oprašta. Ni jedna pobuna za njega nije prevelika, prestrašna.

A što je s nama? Isusovo djelo je zaokruženo. Mi više ne moramo robovati. Nijedno naše zlo nije nepobjedivo za ljubav našega Nebeskog Oca. Ni jedan naš grijeh nije neoprostiv za Isusov božanski oprost. On sve poziva – rasipnike koji su nas napustili i one koji su ostali kod kuće – da se vratimo kući i da – proslavimo. I da se radujemo u milosrdnoj dobroti Oca, koji ne odustaje od potrage za nama. Od potrage za izgubljenima.

I jedno konačno pitanje dok se vraćamo kući. Mlađi sin bijaše mrtav i sad je živ. To nama ova parabola govori. Ali stariji sin, on je također mrtav. Hoće li se vratiti među žive? Na to nam pitanje ova parabola ne daje odgovor. Biblija šuti o tome. Kao da je na nama napisati kraj priče. Napisati ga pomoću odgovora koje ćemo pronaći u svojem životu. Dakle, koji su to odgovori? I kakav je kraj? Tko će ga napisati?

Pripremio: Vlač. Mijo Posavec, ravnatelj Papinskih misijskih djela Bjelovarsko-križevačke biskupije

HAITI
– S. Mirjam Filipović

Čudesni znakovi Božje prisutnosti

Dragi čitatelji *Radosne vijesti*, dragi prijatelji misija!

Što da podijelim s vama o ovoj dalekoj zemlji Haitiju i o svojem misijskom djelovanju? Dani nam prolaze kao i svugdje u svijetu. Ne brojimo ih. Prošli su. Što iza njih ostaje zbroj je proživljenih događaja. Nekada kao u snu iz kojeg se želite probuditi. Ostaje stvarnost, trauma, koja vraća unazad, koje se teško riješiti. Haićanski narod već decenijima živi u agoniji smrti i terora, na marginama ljudskog dostojanstva, obilježen neimaštinom. Bez dostatne hrane i pitke vode za preživljavanje, često bez krova nad glavom, bez

prava na obrazovanje i školovanje, bez zdravstvene skrbi i svega što proizlazi iz konvencije o ljudskim pravima. Moguće je da poneka vijest o čestim prirodnim katastrofama stigne u javnost, no sve se brzo potisne iz sjećanja. Rijetke su akcije humanitarne pomoći koja stiže do onih najpotrebitijih. Poznato je da su zbog visoka stupnja nasilja mnoge humanitarne organizacije povukle svoje djelatnike. Karitativnim ustanovama i misijskim postajama onemogućeno je djelovanje. Pogotovo u predjelima koji su pod nazorom organiziranih banda.

Ostala je u zemlji nekolicina misionara, koji uza sve poteškoće ne

napuštaju najpotrebitije, nezbrinutu djecu, bolesne, starije osobe, o kojima se nema tko skrbiti, i sve one koji se nađu u teškim životnim okolnostima. Raznolika materijalna pomoć im je potrebna, no to nije sve. Osjećaj da su prihvaćeni i da su vrijedni dostojanstva koje im pripada preobražuje ih. Čudesni su to znakovi Božje prisutnosti. Svakodnevna su takva svjedočanstva.

Župa u kojoj djelujem prostire se tik uz more, ali to je najsiromašnija gradska četvrt. Velika površina na kojoj su zbijene kućice, napravljene od trošnog materijala, s uskim, vijugavim, prolazima, bez vode, kanalizacije i struje. Na tom prostoru živi nekoliko tisuća obitelji, s brojnóm djecom. Svi oni imaju svoje životne priče. Djeca pak svoje snove o sretnijoj budućnosti. Kada pomislite da je to vrhunac svega što ljudi proživljavaju, vidite da to nije sve.

U posjetu sam kod jedne bolesnice. Na nozi je imala otvorene rane. Jedanput je bila kod liječnika. Nije puno pomoglo, a za daljnje tretmane nije imala novca te nije više ništa mogla učiniti, osim mirovati. Dala sam joj jednu ljekovitu mast i savjet kako da to koristi. Tjedan kasnije rane su polagano počele zacjeljivati, potpomognute molitvom i pouzdanjem u Božje djelovanje.

Ali to nije sve, rane tijela zacijele lakše od boli duše. Ispričala je da mora otići u glavni grad, gdje je još uvijek opasno po život. Prije više od godine bila je primorana napustiti Port au Prince, a ondje joj je ostala desetogodišnja kći, koja stjecajem okolnosti nije bila uz nju. Rodbina, kod koje je njezina kći, ne može se više brinuti za nju. Majčino srce spremno je prihvatiti sav napor putovanja i izložiti se pod cijenu života za dijete, koje je također u životnoj opasnosti zbog nepredvidivih napada naoružanih bandi. Neka Gospodin bude milostiv i neka ih zaštití od svakog zla!

Dragi prijatelji, nalazimo se u blagoslovljenu korizmenom vremenu. Vrijeme je to koje nas vodi u pustinju naših životnih padova i uspona. Neka naš hod ne bude hod uprazno! Provedimo ovo vrijeme s Isusom u pustinji! Jedino tako moći ćemo odoljeti svim iskušenjima želje za ovozemnim bogatstvom, vlašću i čašću. Ništa nam od svega toga ne će trebati. Crkva nas uči da upravo ovo korizmeno vrijeme može biti prigoda da molitvom, postom i djelima milosrda podemo ususret uskrsnomu Kristu.

U svoje ime i u ime svih nas misionara po svim kontinentima diljem svijeta svima vama želim reći veliko hvala. Vi ste naša snaga i krila. Vaša duhovna i materijalna potpora čini da se Bog očituje u svim svojim djelima dobrote i očinske ljubavi.

Sretan Uskrs!

 KENIJA
– Fra Miro Babić, OFM

Škola kao izlaz iz siromaštva

Kao misionar u Keniji, svakodnevno susrećem mlade čije su životne mogućnosti određene okolnostima u kojima su rođeni. Siromaštvo ovdje nije statistika, nego stvarnost koja oblikuje djetinjstvo, snove i odluke cijelih obitelji. Ipak, usred te nesigurnosti postoji jedno mjesto na kojem se horizonti šire, a nada postaje opipljiva, a to je škola.

Može li škola promijeniti sudbinu jednog djeteta? Može li učionica postati mjesto gdje se prekida naslijeđeno siromaštvo? Odgovori na ta pitanja vrlo su konkretni i upravo zato želim progovoriti o obrazovanju kao o stvarnu i konkretnu putu izlaska iz siromaštva.

Lice siromaštva u Keniji

Tko ne poznaje stvarnost ruralne Kenije, teško može razumjeti koliko je siromaštvo ovdje duboko ukorijenjeno. Siromaštvo nije iznimka, nego svakodnevica i veoma oblikuje živote ljudi. Ima lice majke koja rano ujutro odlazi na polje, ovisna o kiši, koja može, ali i ne mora doći. Ima lice oca koji traži povremene poslove. Siromaštvo je život bez sigurnosti. U mnogim krajevima Kenije ljudi žive bez stalna zaposlenja. Posao u formalnom smislu, s ugovorom, redovitom plaćom, zdravstvenim osiguranjem i mirovinskim doprinosima, za velik dio stanovništva, jednostavno, ne postoji. Većina preživljava od poljoprivrede, od nekoliko koza ili krava, povremenih nadnica ili malih poslova, koji traju dan ili dva. Kada nema kiše, nema ni uroda. Kada nema uroda, nema ni prihoda i hrane. A kada nema hrane, cijela obitelj osjeća posljedice i svaka odluka postaje teška: kupiti hranu ili lijek, platiti školarinu ili ostaviti dijete kod kuće i tako sačuvati novac za sljedeći mjesec... U toj borbi obrazovanje lako postane luksuz, iako je upravo ono najvažniji put

izlaska iz siromaštva. Kuće su često građene od blata i lima. Struja je nestalna ili je uopće nema. Voda se donosi iz udaljenih izvora. Ceste su zemljane, u kišnoj sezoni često i neprohodne zbog blata. U takvim okolnostima život je stalno balansiranje između osnovnih potreba: hoće li danas biti dovoljno graha ili kukuruza za obrok, hoće li se moći platiti liječenje, hoće li se dijete moći poslati u školu... Djeca odrastaju u nesigurnosti, koja se ne vidi odmah, ali se osjeća u svemu i obrazovanje nije pitanje želje, nego isključivo samo mogućnosti.

Snaga škole

Školarine, udžbenici, uniforma i cipele za mnoge su obitelji ozbiljni troškovi i poslata dijete u školu predstavlja izdatak koji ne mogu podnijeti. A bez škole mladi vrlo brzo ulaze u isti krug nesigurnosti u kojem su živjeli i njihovi roditelji. Upravo zato je postojanje naše misijske srednje škole od presudne važnosti.

U našoj misijskoj srednjoj školi mladi iz udaljenih sela ne dobivaju samo mjesto gdje će pohađati nastavu. Naša škola internatskog

je tipa. U Keniji je većina srednjih škola također internatska, a razlozi su vrlo konkretni. Prvo, udaljenosti su velike. Djeca bi nekada morala pješaćiti satima, a kao drugo, kod kuće često nemaju uvjete za učenje: nema električne energije, nema mirna prostora i uključeni su u svakodnevne poslove: brigu za stoku, donošenje vode, rad u polju. Internat ne znači odvajanje od obitelji, nego stvaranje stabilna prostora u kojem mladi mogu rasti, intelektualno i ljudski.

Učenici ovdje žive gotovo cijelu godinu i škola je mjesto koje je više od same obrazovne institucije. Ona je sigurno mjesto, dom, mogućnost i tiha nada da siromaštvo ne mora imati posljednju riječ. Učenici ovdje dobivaju stabilnost, koju kod kuće često nemaju. Misijska škola znači tri redovita obroka dnevno, strukturiran raspored dana i nadzor nastavnika, krevet koji ih čeka svake večeri, svjetlo pod kojim se može čitati i učiti. Znači prostor u kojem dijete ne mora razmišljati hoće li sutra imati što jesti, nego može usmjeriti pozornost na učenje.

Stvari koje su nama uobičajene ovdje nose drugo značenje i znak

su da netko vjeruje u njihovu budućnost i da školovanje ima smisla. Uniforma briše razlike, knjige otvaraju horizonte izvan granica sela. Cipele nisu samo zaštita od prašine, one omogućuju dostojanstvo i sigurnost. Obrazovanje prekida začaran krug siromaštva i ne jamči bogatstvo ili lagan život, već daje mogućnost izbora.

Mladi koji završe školu imaju veću šansu pronaći zaposlenje, pokrenuti mali obrt, nastaviti daljnje obrazovanje i vratiti u svoju zajednicu kao učitelji, medicinske sestre, tehničari. Oni postaju nositelji promjene u svojim obiteljima i zajednicama.

Internatski život daje učenicima i nešto što kod kuće često nemaju: vrijeme i mir za učenje. Ovdje se stvara zajednica: zajedno mole, uče, rade, igraju nogomet, pomažu jedni drugima. Uče dijeliti, poštovati i preuzimati odgovornost. U zajedničkom životu uče se radnim navikama i suživotu s drugima, bez obzira na plemensku ili vjersku pripadnost. U zemlji obilježenoj etničkim razlikama to ima posebnu težinu i zato je naša misijska srednja škola prostor gdje se uči zajedništvo i međusobno uvažavanje.

Kada govorimo o obrazovanju kao izlazu iz siromaštva, nemojmo odmah pomisliti na plaću, radno mjesto ili ekonomsku statistiku. Ovdje govorimo o djetetu koje prvi put vjeruje da vrijedi, o

mladu čovjeku koji može birati, a ne samo preživljavati. Govorimo o dostojanstvu, o pravu da stoji uspravno, da sanja i da odlučuje o vlastitom životu. Naša škola možda ne može riješiti sve probleme siromaštva, ali ona je početak. Ona je mjesto gdje se znanje susreće s nadom, gdje trud dobiva smisao i gdje budućnost prestaje biti dalek san.

U evanđelju Krist uvijek iznova vraća čovjeku dostojanstvo: gleda ga, oslovljava, osnažuje, daje novu šansu. On ne pita odakle dolazi, koliko posjeduje ili kojoj skupini pripada. On vidi osobu, a u siromaštvu se dostojanstvo lako naruši. Siromaštvo često oduzima čovjeku glas, nagrizava njegovu sigurnost i osjećaj vrijednosti. Obrazovanje je konkretan način da se to dostojanstvo potvrdi i ojača. Ono poručuje mladom čovjeku: tvoj život ima vrijednost, tvoj trud nije uzaludan i tvoja budućnost nije unaprijed zatvorena.

Kumstvo kao sudjelovanje u poslanju

U svemu tome nezamjenjivu ulogu imaju kumovi, koji preuzimaju troškove školovanja. Bez njihove pomoći mnogi mladi ne bi mogli ostati u školi. Njihova podrška pretvara se u godinu obrazovanja, u kupljene knjige, u sigurne

obroke i u mogućnost koja bi inače izostala. Njihova pomoć omogućuje da dijete ostane u školi bez dodana financijskog pritiska na obitelj, koja se već bori s osnovnim potrebama.

Ali kumstvo nije samo financijska pomoć. To je čin povjerenja. Netko tko možda nikada ne će osobno upoznati dijete, ulaže u njegovu budućnost. To je izraz kršćanske solidarnosti, konkretno sudjelovanje u poslanju Crkve. U takvoj pomoći susreću se dva svijeta – onaj koji ima više i onaj koji ima manje. Ali taj susret ne počiva na sažaljenju, nego na odgovornosti i na ljubavi prema bližnjemu.

Kao misionar svakodnevno vidim koliko ta podrška znači i koliko otvara prostor slobode. Omogućuje mladima da razviju darove koje im je Bog dao. A to je, u konačnici, smisao svakoga našeg djelovanja: omogućiti čovjeku da raste i da postane ono na što je pozvan.

Zato, kada govorimo o školi, ne govorimo samo o zgradi ili o nastavnom planu i programu. Govorimo o putu. Putu iz nesigurnosti prema odgovornosti, putu iz naslijeđena siromaštva prema mogućnosti i putu zatvorenih perspektiva prema nadi. Putu koji započinje jednostavnom, ali hrabrom odlukom: pružiti djetetu šansu.

Tko podupire školovanje jednoga mladog čovjeka, sudjeluje u izgradnji budućnosti koja nadilazi jedan naraštaj. To je ulaganje koje donosi plodove godinama, često tiho i neprimjetno, ali stvarno. I zato je obrazovanje ovdje temelj. A temelj, kad je čvrst, nosi puno više nego što se na prvi pogled vidi.

ZAMBIJA
– Don Boris Dabo

Slonovi, blato i molitva

Noćas opet slonovi navalili na usjeve. Velika krda od nekoliko stotina tih golemih životinja preplavila su okolna polja. Okusili suokus mladog kukuruza i svježega, još mlada i nezrela prosa, i nikako ih zaustaviti na njihovim noćnim pohodima!

Ljudi se bore koliko mogu, ali kako ćeš otjerati slonove sa svojeg polja? Pravi buku koliko možeš, lupaj po kantama i limenim bačvama u kojima se inače pravi domaće pivo! Slonovi kao da malo odstupe, ali se brzo vrate da dokrajče polje, koje je trebalo biti izvor hrane obitelji za cijelu godinu, a sad se pred tvojim očima topi pod nogama i u surlama slonova... Ne smiješ im se približiti jer će biti opasno. Ako pobjegneš, kamo ćeš? U svoju trstikom ograđenu slamnatu kolibu? Je li to sigurna zaštita?

Ujutro, nakon cijele noći tjeranja, vikanja i galame, nakon što su slonovi

otišli, čujem seoske starješine. Došli su i sjeli na klupe pored crkve i razgovaraju ima li kakva rješenja. Znao sam da će njihovi zaključci doći do *fathera*, kako obično bude.

Nisu došli k meni, valjda je to poštovanje, ali je došlo do mene što su željeli: treba hitno otići u grad i kupiti petarde, koje se mogu kupiti na tržnici u gradu. Po mogućnosti one koje zasvijetle u noći kad opale.

Sjetio sam se petarda koje vidamo na nogometnim stadionima u Hrvatskoj. Da su nam sada ovdje, koliko bi pomogle za kontrolu slonova na poljima! A isto i vodenkonja, koji sada, u vrijeme poplava i kiša, izađu iz rijeka i hodaju izgubljenom ravnicom. Tako je neki dan jedan veliki vodenkonj viđen ujutro kod škole, u vrijeme kad su djeca trebala doći na nastavu u selu u kojem i mi stanujemo. Toga dana nije bilo nastave. Pobjegla djeca, a vodenkonj se sakrio u žbunje. Do večeri su došli lovočuvari i s nekoliko hitaca iz velike puške ustrijelili bespomoćnu i uplašenu životinju. Okupilo se i veliko mnoštvo svijeta iz obližnjih sela, da bi i oni dobili komad mesa i otišli kući sretni. Meni se svježja „konjetina“ baš i ne sviđa, pa nisam bio u redu za meso! Dakle, može li *father* odgovoriti na

molbu seoskih poglavica i poslati gospodina Imasikua, našega vještog vozača motocikla, da se kroz krda slonova na šumskom putu probije do grada i prije večeri vrati s petardama, da bi se zaštitio ostatak kukuruznih polja i prosa?

Naravno da *father* to ne može odbiti. Ustvari, ovisilo je sve samo o hrabrosti vozača motocikla. A taj motocikl, kad smo već kod njega, nedavno smo dobili od akcije *Miva* Hrvatska i *Miva* Bosna i Hercegovina pa je i po tome blagoslovljen. Probit će se kroz slonove, kaljuže i blato, bili smo uvjereni.

Vozaču Imasikuu nije trebalo puno da se spremi. Svi smo ga ispratili s lijepim željama i molitvama. Slonovi su blokirali put, ali će on znati kako zaobići. Dva sata do tamo, dva nazad i jedan za točenje goriva i pretragu tržnice. Trebao bi stići do sedam navečer a to je već prvi mrak. Tada slonovi kreću na svoj noćni pohod. Tko će prije stići?

Svi smo gledali prema sjeveru, odakle se treba pojaviti bijeli *Suzuki* s vozačem u crnu ogrtaču i crvenoj kacigi. Najprije su se pojavila svjetla i znali smo da je to on; tko bi drugi bio? Hvala Bogu! Odahnuli smo svi. Slonovi neka se čuvaju noćas! I neka otiđu na svoja polja!

A mi smo sretni zbog *Mive* Hrvatska i *Mive* Bosna i Hercegovina, koja je ovim vozilom, iako to nije mogla ni slutiti, pomogla u zaštiti barem nekih polja i unijela malo radosti svima nama u Mwanambau.

Kako je rekla sveta majka Terezija iz Kolkate: „mala djela s puno ljubavi“.

Primiti dar u misiji znači primiti samoga Isusa Krista

Intervju s biskupom Vincentom Frederickom Mwakhwawa iz Malavija, nekadašnjim Nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela u Malaviju

? **Dragi Oče Biskupe, kako je izgledao Vaš put prema svećeništvu i biskupskoj službi, predstavite se našim čitateljima?**

! Moj put prema svećeništvu počeo je još u djetinjstvu i trajao sve do mog ređenja 12. srpnja 2003. godine. Tijekom tog puta doživio sam nekoliko nezaboravnih i milosnih trenutaka koji su oblikovali moj poziv. Moja obitelj, osobito stariji brat, vodila me na jutarnje mise i omogućila da se družim sa svećenicima i tako sam usvajao svakodnevnu molitvu i zajedništvo. Posebno me nadahnuo talijanski misionar pater Giancarlo Palazzini, koji me poticao da razlučim svoj poziv i sudjelujem u ljetnim susretima zvanja, financiranim sredstvima Djela svetog djetinjstva. Godine 1989. započeo sam formalnu sjemenišnu formaciju, a podrška PMD-a i Djela svetog Petra omogućila je mojoj obitelji da podmiri sve troškove. Kasnije, kroz pastoralnu praksu u ruralnim zajednicama, osjetio sam Kristov poziv da postanem svećenik i učim ljude o Njegovoj riječi, a podrška moje dobročiniteljice Terese Gleeson kroz molitvu i financijsku pomoć bila je konkretan znak Božje

prisutnosti i pratnje. Zahvaljujući toj duhovnoj i materijalnoj podršci, danas mogu služiti Crkvi kao svećenik i biskup, prateći narod Božji, oblikujući zajednice i šireći Kristovu ljubav. Moj život svjedoči da Bog kroz ljude, molitvu i žrtvu uvijek vodi i oblikuje naš poziv – i da nijedna iskrena podrška nikada nije izgubljena.

? **Koji su najveći izazovi, ali i radosti Vaše biskupske službe u Malaviju?**

! Najveća radost mog služenja kao biskupa dolazi iz susreta s narodom Božjim koji s radošću živi svoju vjeru, dolazi na euharistiju, prima sakramente i sudjeluje u životu Crkve. Posebno me veseli vidjeti seoske zajednice koje mole za otvaranje novih župa, ispunjene željom za susretom s Kristom. Istinska radost dolazi i iz spoznaje da u svemu tome nisam ja glavni – to je djelo Krista i Duha Svetoga. Ta svijest mi daje snagu i inspiraciju da nastavim služiti i pratiti narod Božji. Najveći izazov biskupskog služenja u Malaviju dolazi od rastuće Crkve i njenih velikih potreba. Naša mlada Crkva zahtijeva stalnu formaciju i duhovno praćenje kako bi vjera rasla i oblikovala život

vjernika. Otvaranje novih župa, škola i bolnica te priprema svećenika i redovnika za službu također traži resurse i solidarnost cijele univerzalne Crkve kroz PMD. Unatoč izazovima, ne gubim vjeru ni nadu, jer Krist vodi ovu misiju. Na nama je da vjernike pratimo, formiramo i potičemo da žive misionarski život, dijeleći vjeru i svoje resurse, svjesni da svaki doprinos, malen ili velik, donosi plodove Božjeg djelovanja.

? **Kakvo je stanje Katoličke Crkve u Malaviju – po pitanju zvanja, mladih i laika?**

! Zahvaljujemo Bogu što svjedočimo mudrost i djelovanje Njegove volje. Kako Crkva u Lilongweu i Malaviju raste, sve više mladih se spremno javlja za služiti kao svećenici, redovnice i redovnici, a broj sjemeništaraca u posljednjih pet godina porastao je s 40 na 60. Mnoge redovničke zajednice također primaju nove kandidate, iako još nismo dosegli svoj puni potencijal jer pastoralna služba za zvanja tek se posljednje dvije godine sustavno razvija.

Posebno je snažno djelovanje laika, koji u mnogim seoskim crkvama i

malim zajednicama obavljaju većinu svakodnevnog rada i vode različite pokrete. Svećenici i redovnice ostaju vođe, ali laici čine srž službe u zajednicama. Zbog toga je najveća misionska potreba u našoj Nadbiskupiji formacija laika, kako bi mogli s vjedom i zrelošću pratiti i služiti svojim sugrađanima te širiti Kristovu ljubav u zajednicama.

? **Vi ste kao dijete pohađali školu koju su sagradila Papinska misijska djela, a Vaše srednjoškolsko obrazovanje i studij te put do svećeništva, pomagali su prijatelji misija. Je li to utjecalo na Vašu vjeru i odluku da služite Crkvi?**

! Kao što sam već spomenuo, od djetinjstva je moje zvanje i vjerska formacija u pripremi za svećeništvo bila oblikovana brigom i ljubavlju svećenika i misionara. Talijanski misionar koji me nadahnuo da postanem svećenik pomogao mi je u razlučivanju poziva kroz sredstva PMD-a (fond za djecu u misijama). Moja sjemenišna formacija, od osnovne i srednje škole do velikog sjemeništa, bila je podržana sredstvima prikupljenim na Nedjelju molitve za zvanja i putem prikupljanja za sjemeništa u fond Djela svetog Petra. Postao sam svećenik, a danas i biskup, zahvaljujući duhovnoj i financijskoj podršci – ponosno mogu reći da sam plod PMD-a. Mnogi danas ne razumiju koliko je velika ta duhovna i financijska pomoć koju je Crkva primila u Africi, Aziji, Americi i Oceaniji za širenje Katoličke Crkve i izgradnju Božjeg kraljevstva. Zahvaljujući Bogu, danas mnogi nacionalni i biskupijski ravnatelji PMD-a rade prema smjernicama Vatikana kako bi potaknuli misijsku animaciju i osvijestili vjernike o velikoj ulozi PMD-a u izgradnji Crkve na četiri kontinenta.

? **U Vašoj životnoj priči jasno se vidi da „niti jedno dobro djelo nije izgubljeno“. Možete li to produbiti kroz vlastito iskustvo?**

! Svako dobro djelo koje činimo za druge, za Crkvu i u ime Isusa Krista nikada nije izgubljeno. Povijest širenja Katoličke Crkve u Africi, Aziji, Americi i Oceaniji pokazuje

koliko male žrtve – poput molitve i financijske potpore prema primjeru blažene Pauline Jaricot – mogu donijeti ogromne plodove. I u mom životu vidim istu istinu. Dobri svećenici i misionari u mojoj mladosti, te dobročiniteljica Teresa Gleeson, kroz molitvu i financijsku podršku, oblikovali su moj put i pomogli mi da postanem svećenik i biskup. Zahvaljujući njima, danas mogu služiti Crkvi i mijenjati duhovni i socijalni život siromašnih i potrebitih. Njihova dobra djela i dalje žive kroz mene, a ja se za njih svakodnevno molim.

? **Što biste poručili prijateljima misija i dobročiniteljima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini koji sudjeluju u misijskim akcijama, a možda ne osjete odmah plodove svoje dobrote?**

! Neka uče iz moje priče i priča Crkve u Africi, Aziji, Oceaniji i Americi. Žrtva koju danas činimo donijet će mnoge plodove sutra. Danas je dan da živimo i darujemo svoju žrtvu Kristu. On će je uvijek umnožiti tisuću puta za dobro onih koji Ga trebaju, koji trebaju društvenu podršku i preobrazbu života. Znajte da Isus Krist želi koristiti našu vjeru i djela ljubavi kroz molitvu i financijsku žrtvu kako bi donio spasenje i sve dobro u svijet, osobito onima u potrebi. Žrtvujte sada, kako bi Krist mogao umnožiti vaše darove za buduće dobro čovječanstva.

? **Kako iskustvo primanja i davanja mijenja čovjekovo srce?**

! Prianje mijenja osobu jer je to djelo Krista. Kroz darove, sakramente i susret s Crkvom, Kristova milost djeluje u nama i omogućuje nam da doživimo dobro i rastemo u vjeri. Primiti dar u misiji znači primiti samoga Isusa Krista – i takvo primanje nas mijenja. Vjera jača kada dijelimo i razmišljamo o žrtvama drugih, jer nas to uči cijeniti i rasti u duhu davanja. Isto vrijedi za davanje. Kada dajemo, pred Kristom ne ostajemo isti – Bog nas blagoslivlja, naša vjera se jača, a mi postajemo misionari. Davanje je moćan, preobražujući čin, jednak odlasku u misije.

Europski katolici su od 1622.

podržavali misije kroz odlazak i davanje, što je jačalo vjeru i doprinosilo materijalnom i duhovnom razvoju Europe. Bog blagoslivlja ruku koja daje, a rezultati se vide kroz svetce, rast vjere i društveni prosperitet.

? **Što za Vas znači misijsko poslanje Crkve danas?**

! Poslanje misijske Crkve danas jest nastaviti donositi Evanđelje i Krista ljudima svugdje. Misijski rad treba se provoditi svugdje, pa čak i danas u Europi i Americi, a ne samo u Africi. Potrebno je propovijedati Evanđelje, živjeti katoličku vjeru hrabro, autentično i slobodno. Na nekim mjestima to nije lako zbog raznih okolnosti, ali unatoč tome, moramo živjeti misionarski život kroz molitvu, prisutnost i financijsku potporu. U nekim zajednicama potrebna je više molitva i prisutnost nego financijska pomoć, dok druge zahtijevaju sve tri komponente.

? **Kada danas pogledate unatrag, kako biste u jednoj rečenici opisali plod Papinskih misijskih djela u svom životu?**

! Moje odgojno i duhovno oblikovanje, od djetinjstva, kroz tinejdžerske godine, formaciju u velikom sjemeništu i sam svećenički poziv, plodovi su djelovanja PMD-a. Primio sam duhovno prosvjetljenje i vodstvo od svećenika koji su također proizvodi PMD-a. Dobio sam duhovnu i financijsku potporu od PMD-a. Kao nacionalni direktor PMD-a, bio sam potaknut i kontinuirano oblikovan kroz njihovu podršku. Danas imam misionarski duh i karakter upravo zahvaljujući PMD-u. Ja sam ono što jesam kao katolički svećenik i biskup upravo zbog PMD-a.

? **Kako biste opisali snagu molitve i malih darova vjernika diljem svijeta za konkretne živote u Malaviju?**

! Katolička Crkva u Malaviju i njezin narod mladi su i živi upravo zbog duhovne potpore koju primaju kroz molitve katoličkih vjernika širom svijeta. Čak i u zajednicama gdje nisam služio, susrećem vjerne, entuzi-

jastične i duhom ispunjene ljude. To nije moj plod, već djelo Krista i Duha Svetoga, rezultat mnogih molitava i žrtava drugih. Male donacije vjernika također imaju ogroman utjecaj: pomažu graditi crkve, škole i bolnice, školovati katehiste i brinuti za potrebite. Svaka pomoć, koliko god mala, stvarno mijenja živote.

? **Kako tradicionalna afrička kultura obogaćuje život Crkve?**

! Postoji mnogo afričkih kulturnih vrijednosti koje obogaćuju ljude. Jedna od najvažnijih je osjećaj zajedništva i solidarnosti. Afrikanci imaju snažan osjećaj zajedništva, što dodatno oplemenjuje katolički osjećaj zajedništva i sinodalnosti. Vjeruju da pojedinac ne postoji izolirano, već za druge, pa okupljanje u vjerskoj zajednici, zajednička molitva i življenje ljubavi i solidarnosti dolazi prirodno. Druga važna vrijednost je izražavanje vjere i osjećaja kroz vidljive geste i tjelesni jezik. Afrikanci vole pokazati svoje unutarnje raspoloženje kroz tradicionalne aktivnosti poput pjevanja i plesa. Radost, sreću i zahvalnost smatraju prirodnim izraziti plesom i pjesmom, pri čemu se geste i tjelesni izrazi razlikuju od plemena do plemena.

I pred Bogom zajednica izražava zahvalnost kroz pjesmu, bubnjanje i pljeskanje, pokazujući radost susreta s Bogom, izvorom života i svega dobrog. Zato na blagdanima i nedjeljama vjernici radosno sudjeluju. Ti trenuci radosne liturgije traže izražavanje jer čovjek stoji pred nečim velikim i uzvišenim. Tijekom pripreme za ispovijed, Afrikanci često kleče kako bi pokazali kajanje za vlastite grijeha i za sve pogreške čovječanstva pred Bogom. Nadalje, u mnogim afričkim kulturama i plemenima ne postoji ateizam – većina ljudi ima svijest o višem biću; potrebno im je samo pomoći da tu svijest prodube i potpuno razviju.

? **Koja je Vaša poruka mladima koji traže svoj životni**

U mnogim afričkim kulturama i plemenima ne postoji ateizam – većina ljudi ima svijest o višem biću; potrebno im je samo pomoći da tu svijest prodube i potpuno razviju

poziv i kako da prepoznaju Boga u svakodnevici?

! Mladi trebaju shvatiti da ih je Bog stvorio s posebnom svrhom i da ih poziva na različite životne puteve – brak, svećeništvo, redovništvo ili služenje drugima. Važno je slušati Božju riječ, promišljati u molitvi i razlučiti što Bog želi od nas, uz spremnost na žrtvu i služenje s ljubavlju i radošću. Niti jedan životni poziv nije lak, ali Krist nas vodi i djeluje u nama, omogućujući nam da ostvarimo njegov plan. Mladi se ne trebaju bojati slijediti različite puteve kada osjete poziv u srcu jer Bog je uvijek uz nas.

? **Kolika je važnost molitve za naš život i rast u vjeri te koja je vaša omiljena molitva? Koji je vaš omiljeni biblijski citat i zašto?**

! Moj omiljeni stih iz Svetog pisma je Ivan 15, 4–5: „Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne oстане na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa.“ Ovaj stih mi pomaže razumjeti da, kao katolik, trebam Krista da me nadahne i daruje mi milost potrebnu da ispunim Njegov plan. Znam da mi je Bog dao mnoge sposobnosti kao čovjeku – razum, um i druge darove – i trudim se koristiti ih, ali svjestan sam da moj rad kao svećenika i biskupa nije moj, nije od moje obitelji i nije za mene samog. To je Krist koji me pozvao da bu-

dem kršćanin, svećenik i biskup. Zato se uvijek trebam povezivati s Njim kako bih razumio Njegovu volju i dopustio da On djeluje kroz mene. Zbog toga volim ovaj citat jer me potiče da uvijek budem u zajedništvu s Kristom kroz molitvu, Božju riječ, Euharistiju, klanjanje, meditaciju i kroz djela ljubavi i milosrđa.

? **Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?**

! Ima mnogo svetaca koje volim i koji me nadahnjuju, pa je teško odabrati samo jednog. No, posebno me nadahnjuje sveti Pavao – njegova hrabrost, način na koji je koristio svoja znanja, iskustva i energiju da propovijeda Krista. Također volim svetu Tereziju od Djeteta Isusa, jer nas uči da su i najmanje stvari koje činimo važne pred Bogom, da ljubimo Krista, budemo blizu Njega i molimo za druge – istinski misionar kroz molitvu. Posebno me nadahnjuje i sveti Ivan Pavao II., misionarski papa koji je u svom pastirskom životu volio mnoge stvari: donosio Krista mnogim zemljama, podržavao mlade i obitelji te hrabro govorio istinu. I na kraju, blažena Pauline Jaricot – mlada djevojka koja je već u tinejdžerskim godinama otkrila kako ljubiti Krista i koristiti svoj svakodnevni život za univerzalnu misiju kroz molitvu i male žrtve, poput prikupljanja sredstava. Zahvaljujući njezinu radu, koji je počeo skromno u Lyonu, četiri kontinenta su bila evangelizirana, a Katolička Crkva je tamo čvrsto utemeljena.

? **Koja bi bila vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?**

! Svi katolici su misionari – pozvani smo propovijedati Evanđelje i spašavati ljude kroz molitvu i žrtvu. Molitva, krunica i doniranje u vjeri, ljubavi i nadi mogu mijenjati živote i zajednice, čak i ondje gdje sami ne možemo doći. Naša vjera djeluje kroz djela i molitvu za druge, donoseći Kristovu prisutnost u svijet.

Molimo se da se narodi okrenu učinkovitu razoružanju, posebice nuklearnomu, te da svjetski lideri izaberu put dijaloga i diplomacije, a ne nasilja.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Nemoguće je nabrojiti sve intervencije pape Lava XIV. u prilog miru na lokalnim razinama, gdje vladaju ratni sukobi i strahote. Istodobno Papa neprestano potiče političke vođe na ono što je sažeo u molitvenoj nakani za mjesec ožujak, da bismo s njime podijelili brigu za ovaj podijeljeni svijet, ogrezao u nasilju i nepravdi golemih razmjera. Mi smo ne tako davno doživjeli ratne strahote s poginulima i ranjenima, s istjerivanjem pučanstva iz njihovih kuća, naselja i gradova, pa nam ne može biti svejedno kada tko u kojem drugom kraju svijeta doživljava to što smo i mi doživjeli.

Nakon Drugoga svjetskog rata mnogo se puta čulo iz usta mnogih političara, diplomata, osoblja u Ujedinjenim narodima: „Nikada više rata!“ Mnogi su se sa strahom pitali je li uopće moguće da

se nakon Hitlera, Staljina i drugih diktatora može pojaviti netko novi sličan njima. U sadašnjoj svjetskoj zavrslami vidimo da se to može dogoditi, čak i u još širim razmjerima. Tomu pridonosi svekoliko naoružavanje naroda i država, a pogotovo je zabrinjavajuće što je to naoružavanje prešlo sve granice razuma, pogotovo glede nuklearnog oružja, koje su si mnoge zemlje već priskrbile. Glede tog naoružanja mnogi su istaknuti znanstvenici već davno upozoravali da će se svijet, ako dođe do nuklearnog rata, vratiti u kameno doba.

U svojoj poruci za Svjetski dan mira (1. siječnja) Papa gotovo vapi da se odgovorni ne odreknu dijaloga i diplomacije, nego da prvi shvate ozbiljnost sveopćeg stanja u svijetu, posebice ondje gdje je nesmiljen rat u tijeku i gdje je pučanstvo, osobito djeca, žene i sta-

rije osobe, životno ugroženo, čak i tako da je onemogućeno dospjeće i humanitarne pomoći.

Papa Lav upravo srijedom u redovitim audijencijama s hodočasnici govori o važnosti Drugoga vatikanskog sabora. Posebice se na Saboru raspravljalo o ratu i miru, o potrebi razoružavanja i uspostavi pravednog mira priznavanjem prava svakog naroda na njegovo dostojanstvo u vlastitoj državi. Posezanje za tuđim iz bilo kakva razloga unosenje je svemogućeg nemira, a do mira ne može doći bez pravde, na što je već starozavjetni prorok upozoravao: pravda i mir idu zajedno.

Kako je važno združiti se s Papom u zajedničkom vapaju Bogu da prosvijetli odgovorne za svjetsku politiku i da ih jača da smjelo promiču pravdu i mir među narodima!

Odgovj za darivanje

Misijsko poslanje Crkve uvijek započinje u srcu, ondje gdje Duh Sveti budi osjetljivost za potrebe drugoga i potiče nas da na njih odgovorimo konkretnim djelima ljubavi. Radosna vijest koju naviještamo nije samo riječ izgovorena usnama, nego život preobražen evanđeljem, pretočen u solidarnost, darivanje i blizinu onima koji su u potrebi. Upravo zato i naizgled male misijske inicijative imaju posebnu snagu. U njima se očituje živa vjera Crkve i svijest da je svatko od nas pozvan sudjelovati u izgradnji pravednijega i boljega svijeta, svijeta po mjeri Kristova srca.

Kao plod duha zajedništva i odgovornosti za Crkvu u Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ pokrenuta je akcija prikupljanja priloga u misijske kasice. Nastala je iz jednostavne, ali duboke želje da djeci i mladima kojima su osnovne životne potrebe često nedostižne pružimo barem dio onoga što naša djeca i mladi u Centru imaju kao svakodnevni dar: mogućnost za učenje, siguran prostor za rast, igru, prijateljstvo i podršku.

Inicijativa je zaživjela kao konkretan izraz crkvenog zajedništva. Djeca i mladi pozvani su prepoznati da i oni, premda maleni u očima svijeta, mogu biti veliki u

Božjim očima, nositelji promjena i graditelji mostova. Misijske kasice, postavljene u prostorijama Centra, postale su simbol otvorenog srca i povjerenja u Božju providnost. Svaki ubačeni novčić bio je znak odricanja, ali još više znak ljubavi koja ne pita koliko daje, nego koliko srca u dar ugrađuje. U tim malim gestama rasla je velika poruka da dijeljenjem postajemo bogatiji, jer darivanje oblikuje srce po uzoru na Krista, koji je samog sebe darovao za nas. U malim misijskim kasicama nije se skupljao samo novac, skupljala se nada, a nada je uvijek plod vjere koja djeluje po ljubavi. Akcija je bila snažan odgojni i duhovni trenutak. Podsjetila nas je da sreća ne proizlazi iz onoga što posjedujemo, nego iz onoga što darujemo.

Vjerujemo da se upravo u toj spremnosti na darivanje očituje srce misijskog poslanja, a to je širiti radosnu vijest ne samo riječima, nego djelima ljubavi. Jer misije nisu daleka stvarnost, nego započinju ondje gdje srce dopusti da ga dotakne potreba drugoga i gdje se po snazi Duha Svetoga ljubav pretače u konkretno djelo.

S. Suzana Benković, NCM

Župa sv. Mateja u Mostaru misijska je župa

Mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH, slavio je na poziv župnika Tomislava Ljubana svete mise u nedjelju 25. siječnja 2026. godine u Župi sv. Mateja u Mostaru.

Za vrijeme sve tri mise u prijepodnevnom satima propovijedao je o Božjoj riječi, jer je Treća nedjelja kroz godinu i Nedjelja Božje riječi. Poseban naglasak stavio je na propovijedanje radosne vijesti u misijskim zemljama i misionare iz hrvatskog naroda koji su doslovno razumjeli Isusove riječi: „Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.“

(Mk 16, 15) Ali uz navještaj radosne vijesti naši misionari grade škole, zdravstvene ustanove, različita savjetovišta i odgojne ustanove, bunare za pitku vodu, pomažu hranom i u poljoprivredi... Jednostavno, žive s tim ljudima i pokušavaju im pomoći u najvažnijim segmentima života.

Objasnio je vjernicima da mogu pomoći misionarima molitvom i materijalnim sredstvima te da trebaju produbljivati svoju misijsku svijest, koja je pokazatelj vjere pojedinca i cijele zajednice.

Nakon svake mise župnik je zahvalio mons. Tunjiću na dolasku i po-

ticajnim riječima pozvao vjernike da i dalje budu duhovno blizu braći i sestrama u Kristu u misijskim zemljama, kako molitvom tako i djelima ljubavi. Mons. Tunjić je zahvalio župniku na pozivu i prigodi da progovori vjernicima o misijskom poslanju Crkve. Također je pohvalio župnika i njegove vjernike, koji sudjeluju u svakoj misijskoj akciji i projektu. Rekao je da se za Župu sv. Mateja može reći da je prava misijska župa.

Vjernici su pokazali svoje darežljivo srce uzimajući misijske suvenire i predmete koje je mons. Tunjić donio i dajući svoj prilog za misije te su tako skupili gotovo 7000 bosanskohercegovačkih maraka. Većina vjernika uzela je misijske kunicke, kao i misijske kasice, što je pokazatelj ne samo da će moliti za misije, nego i dalje odvajati novac za naše misionare, odnosno njihove vjernike.

PMD BIH

Misijska animacija u Đurićima i Lepetanima – prvi takav iskorak u Kotorskoj biskupiji

Misijska animacija u župnim zajednicama Đurići i Lepetani, u Kotorskoj biskupiji, održana je u nedjelju 25. siječnja, tijekom prijepodnevnih svetih misa. Susret je organiziran kao prvi takav konkretniji iskorak u sustavnijem buđenju misijske svijesti i poticanju misijskog djelovanja u biskupiji, a ostvaren je zahvaljujući otvorenosti i pastoralnoj zauzetosti župnika Pere Burečića.

Misijska animacija održana je u crkvi sv. Ane u Đurićima te u crkvi sv. Antuna u Lepetanima, u ozračju Nedjelje Božje riječi, što je cijelomu događaju dalo dodatnu duhovnu dimenziju. U propovijedima je dr. Dejan Turza, povjerenik za misije u Kotorskoj biskupiji, podsjetio da misijsko poslanje nije pridržano samo za one koji odlaze u daleke krajeve, nego je poziv upućen svakomu vjerniku – u vlastitoj župi, obitelji i svakodnevnom životu. U tom je kontekstu istaknuta i misao pape Franje: „Svaki je kršćanin misionar u mjeri u kojoj se susreo s ljubavlju Boga u Kristu Isusu.“ (*Evangelii gaudium*, 120)

U sklopu misijske animacije posebno su istaknuta i dvojica svećenika čiji su životi snažno utisnuti u pamćenje vjernika Kotorske biskupije. To su pokojni Mile Galić i Stipe Serventi, za koje su prikazane svete mise.

Misijski duh prepoznaje se u liku Mile Galića, nekadašnjeg župnika u Đurićima, koji je potom kao misionar djelovao u Ruandi, ostavivši svjedočanstvo otvorenosti Crkve prema svim narodima i kulturama te spremnosti na službu evanđelju do kraja.

U Lepetanima je istaknut i domaći sin Stipe Serventi, za kojega svjedoci prenose da je tijekom Drugoga svjetskog rata spašavao ljude riskirajući vlastiti život. Pamtiti se trenutak kad je jednoj obitelji paljena kuća, a on je uletio s križem pred talijanske vojnike i zapovjedio: „U ime Kristovo – stanite!“ Spominje se i događaj kad je jedan čovjek bio zarobljen i odveden prema Albaniji, a župnik Serventi je zajedno sa sinom i suprugom zarobljenika krenuo za njima te se obratio vojnicima riječima da toj majci treba suprug, a djetetu otac, nakon čega je zarobljenik pušten. U godinama komunizma

Stipe Serventi je, prema svjedočanstvima, mnogu djecu krstio po kućama, često potajno, te mnogima bio krsni kum, čuvajući vjeru u narodu u razdoblju kad je to bilo najteže.

Nakon mise u Đurićima vjernici su se okupili kod špilje Gospe Lurdske, a u Lepetanima kod slike sv. Antuna, te su molili tri *Zdravo Marijo*; prvu za sve pokojne iz tog mjesta, drugu za sve žive, a treću za nadolazeće naraštaje.

U sklopu misijskog dana prikupljena je i misijska kolekta kao znak konkretne potpore misionarima i zajedništva s onima koji evanđelje naviještaju na najudaljenijim mjestima svijeta. Tom prigodom vjernicima su ponuđeni prigodni misijski materijali i misijske krunice. Cilj takvih susreta nije samo informirati o misijama, niti se sve svodi isključivo na prikupljanje misijske kolekte, nego se prije svega želi potaknuti na molitvu, promišljanje i konkretna djela ljubavi, milosrđa i solidarnosti.

Takvi susreti potvrđuju da misije nisu tema samo udaljenih krajeva, nego i živo poslanje župne zajednice koja se otvara univerzalnosti Crkve.

(KTA / D. T.)

Stopama oca Ante Gabrića i svete Majke Terezije

Neka putovanja počinju kupnjom karata i planiranjem, a neka druga počinju puno ranije, u tišini srca, u onome blagom nemiru koji se javi kada Bog pozove. Moj put u Indiju bio je upravo takav.

Moje volontiranje u Indiji ostvareno je posredovanjem **Volonterske mreže Ante Gabrića (VolimGA) Centra „Ignacije“**, koji omogućuje odlazak u misije diljem svijeta. Budući volonter prolazi cjelovit višemjesečni program pripreme za volontiranje, uz duhovnu, ali i administrativnu podršku u organizaciji putovanja i smještaja, kao i stalan kontakt te podršku tijekom volontiranja. Zahvaljujući pri-

premi, moje iskustvo proteklo je u ozračju ljubavi, strpljenja, poniznosti i služenja.

U Indiji su me isusovci kolkatske provincije srdačno primili na volontersku misiju u internatu u Gurapu. Radila sam s djecom plemena Santal, zajednice koja se bori s marginalizacijom i jezičnim barijerama u školstvu. Isusovci su povjerenje izgradili

učeci njihov jezik, a njihov internat danas je ključno mjesto gdje djeca dobivaju sigurnost i obrazovanje, čuvajući pritom vlastiti identitet.

Moja uloga bila je poučavati engleski jezik. Krenuli smo od jednostavnih pjesmica, igre, ponavljanja, a oni su mene učili strpljenju, jednostavnosti i radosti u malim stvarima. Djeca imaju malo, ali rado dijele. Naravno, bilo je i izazovnih trenutaka. Siromaštvo, koje ponekada zaboli, osjećaj bespomoćnosti pred patnjom, trenuci umora i sumnje... Ali svaki put kad bi me preplavila tuga, dogodio bi se zagrljaj! A ondje je zagrljaja bilo napretek, što mi je bila prava terapija. I tad sam postala

svjesna da Bog ne traži od nas da promijenimo svijet, nego traži prisutnost. Gurap je sada daleko na karti, ali će mi uvijek biti blizu srca.

Tijekom boravka u Indiji doživjela sam dvije milosti koje su duboko obilježile moj put. Prva se dogodila u Kolkati, kad sam posjetila grob i sobicu sv. Majke Terezije. Ušla sam bosa u kapelicu gdje se nalazi grob, bijel i jednostavan, poput njezina života. Na grobu sam osjetila duboku zahvalnost. Prisjetila sam se njezina lica, glasa i njezinih poruka, da se svetost živi u malim djelima učinjenima s velikom ljubavlju.

Drugi snažan trenutak dogodio se na grobu našeg oca Ante Gabrića. Na njezovu grobu među palmama stajala sam u suzama, ganuta velikom Božjom ljubavi i molila nečujno. I tad se u moje srce spustio mir, dubok, tih, nepokolebljiv. Kao da mi je netko položio ruku na rame i rekao „Tu si gdje trebaš biti. Poniznost i ljubav su put.“ Taj mir nosim i danas.

Ako me tko pita zašto volontirati, odgovor je jednostavan: zato što nam to omekšava srce, vraća nas Bogu i nama samima. Ako ikada osjetite tihi poziv u srcu, odazovite se! Bog uvijek vodi onamo gdje ljubav treba biti.

**Helena Tomić-Obrdaj, volonterka
Volonterske mreže Ante Gabrić (VolimGA)
Centra „Ignacije“**

Maslinova grančica – moj dar za misije

Akcija *Maslinova grančica – moj dar za misije* od 1974. godine povezuje nas u vjeri, solidarnosti i ljubavi. Župe u primorskim krajevima daruju zelene maslinove grančice župama u unutrašnjosti, koje dobrovoljne priloge daruju za misije. Ta akcija nastala je kao jednostavan, ali snažan znak pokore i darivanja na Cvjetnicu te svjedoči da mala gesta može donijeti veliku promjenu.

Akcija slanja maslinovih grančica okuplja sve (nad)biskupije u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, a broj sudionika stalno raste. I ove godine pozivamo župnike i župne zajednice uz more i

u unutrašnjosti da se uključe u akciju *Maslinova grančica – moj dar za misije*. Sve koji se žele uključiti u akciju potičemo da se jave u svoju župu. Međutim, ako župa još nije uključena u akciju, možete se javiti Papinskim misijskim djelima u RH ili BiH.

Povezujući primorske krajeve, bogate maslinom, s unutrašnjošću, jačamo crkveno i narodno zajedništvo te konkretno pomažemo misijama. Dobrovoljni prilozi prikupljeni uz maslinove grančice namijenjeni su za pomoć djeci u siromašnim misijskim zemljama – za školovanje, hranu, liječenje i sigurniju budućnost.

Pozivamo župe i vjernike da se i ove Cvjetnice uključe u tu plemenitu akciju i na taj način budu znak Božje blizine u životu naše braće i sestara u misijskim zemljama.

Hvala svima koji sudjeluju – neka vas dobri Bog blagoslovi!

Papinska misijska djela u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Blagoslovi ih, Gospodine!

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Morapai, korizma 1967.

Danas sam, uistinu, umoran. Po-nešto i bolestan. Valjalo je pohoditi mnoga sela. Kod kuće me čekali katehisti i glavari sela. Raspravljamo kako ćemo prehraniti i spasiti dječicu, starce i bolesnike u ovim teškim danima, kad li seoski poštar dođe s preporučenim pismom. Preporučeno i kao – naručeno: krasan uklopljeni dar. Već sam bio u brigama kako ću hraniti svojih 2000 šticenika!

Otvorih pismo. Prevedoh ga na bengalski jezik. Pokazah im ček. Samo su gledali. I onda jedan za drugim metnuli ruke na oči. Od ganuća su plakali. Stari katehist Rafael u ime svih potihom uzdahnu: „O Bhogoban, ekhono prithibite manuš achen. Mongol korun tahader, he Probhuh!“ – „O Bože, na svijetu ima još divnih

ljudi. Blagoslovi ih, Gospodine!“

Dragi moji prijatelji i dobročinitelji, pridružujem se i ja i svi moji sirotani Rafaelovoj molitvi i blagoslovu. Znam ja da danas ni vama nije lako, no vi se, ipak, tako velikodušno sjećate nas i naših sirotana. Uzvratio Isus svojom ljubavlju i svojim milostima!

(...)

I za „šačicu riže kojoj sirotici i Vama čašu mlijeka za okrepu“, kako mi je tako lijepo lanjskog Božića pisala jedna dobrotvorica. No nije to bila samo jedna šačica riže i jedna čaša mlijeka. Odazvali ste se vi zaista krasno, velikodušno prigodom svetih božićnih blagdana. U sreći svojoj niste zaboravili naših bijednika.

Hvala vam! U ime njihovo, u ime Isusovo, koji je obećao da će i čašu vode nagraditi.

Uz tople zahvale mnoge su svete mise odslužene na vaše nakane, za vas, za vaše pokojne. Bile su prikazane, i još će mnoge biti prikazane, da vam se barem donekle zahvalim na tolikoj dobroti. A i naši mališani vas se dnevno sjećaju pred Božjim oltarom. I oni, i naši starci, i poglavari sela. Pa se i vi njih sjetite u svojim molitvama, osobito naših mladića i djevojaka, koji se pripremaju za svećeničko i redovničko zvanje, da bi oni mogli ustrajati na tom svetom putu, i da bi jednog dana mogli prikazati svoj život za obraćenje njima i nama svima drage Bengalije! A i da bi naš život gorio i izgorio za Bengaliju pred oltarom Kalvarijske žrtve!

Morapajske radosti i žalosti

Morapai, 20. ožujka 1970.

Predragi u Isusu, i na Jordanovcu i na Fratrovcu: i novaci i „novačići“!

Bude li južni vjetar za repom zrakoplova, možda će ovo pismo i uskrsna čestitka na vrijeme stići; inače, lipi moj, stinu u ruke, pa se sa svetim Jerom udaraj u prsa: „Prosti mi, Bože, ča sam Dalmatic!“ i to još onaj neretvanski gusar. Nadam se, međutim, da su *Palme* stigle. Istina, to je bio korizmeni broj, dobre želje križa i žrtve. Tako potrebne dan-danas, osobito nama. Dosta ih već silazi s križa, s Kalvarije. Jadnici! Nešto novo, moderno traže. Kao slijepci: sad ovo, sad ono. A križ vječno stoji: vječno moderan, vječno privlačiv. Pa da bismo mi svi shvatili tu tajnu kalvarijske žrtve, i po njoj radost i slavu uskrsnuća, eto to su moje želje prigodom svetih blagdana.

Od svega vam srca hvala na lijepom pismu od 25. siječnja i na vašim molitvama i žrtvicama. Samo junački nastavite! Ostanimo ujedinjeni u ovom divnom radu privaðanja ljudskih srdaca Božanskom Srcu! Čovjek se nikada ne umori u ovom radu. I uvijek može – više. Sjećate li se one naše lozinke na rastanku: „Dati Isusu koliko god možemo – i malo više nego možemo.“ I vidjet ćete, uvijek ćete „ono malo više“ moći dati i za sve višim težiti. Tu je prava sreća. Uvijek naprijed! Nikad ostarjeti!

Nadam se da ste primili listić *Tamo gdje palme cvatu*. Zamolio sam brata Martina da ga naštampa i rašašalje pred Uskrs. Rado bih i češće pisao, no vjerujte da ni uz najbolju volju na sve ne stizavam. Uz veliku župu, koja broji 18 sela, tu su škole, razne karitativne akcije, pa je teško

ugurati 30 sati posla u jedan dan od 24 sata. Prošlog mjeseca počeli smo opet s prehranom djece u 142 seoske škole: čitava mala vojska.

Posvuda ima dosta bijede. Baš sam obišao sva sela. Mnoge kolibe skoro su sasvim srušene. Lanjske kiše bile su duge, riža je podbacila, pa ni slamu nisu dobili, da bi mogli pokriti kolibe. Nedavno sam sazvao katehiste i glavare sela, pa smo pripravili listu najsiromašnijih, i odmah smo počeli s popravcima njihovih koliba. Treba od 20 do 40 novih dinara po obitelji.

Kad čovjek misli na milijune, koji se troše na oružje, i na milijune bačene za luksuz, onda ga srce boli, kad vidi ovu bijedu.

Popravio sam, također, dosta nasipa, tako da se nadamo ove godine boljoj žetvi riže. Ti su nasipi od velike važnosti ovdje, jer se onda može držati razina vode u poljima. Riža 100 posto zavisi o vodi.

Po selima je i dosta bolesti. Počele su i ospice, pa smo pozvali državnog liječnika, da obavi vakcinacije po školama. Čujem da ste i vi dosta stradali od gripe ove godine. I nas je ta nevolja pohodila. Došla je preko Hong Konga i Singapura.

Ovih zadnjih dana pritisnula je i vrućina. Ovako će sve tamo do polovice lipnja, kad obično počne kišno doba. Vrućina se onda malo smanji, no sparina je strašna, pa se čitavo tijelo obaspe malim čirevima i osipom. Dakako, i na to se čovjek malo-pomalo nauči. Osobito mi – mršavi. Koji će između vas u Zambiju, neka zna da je tamo puno bolje glede toga, jer, iako je vruće, klima je suha. Mi smo ovdje u močvarama

delti rijeke Gangesa, pa je zbog toga toliko sparno.

I zmije su se počele izvlačiti iz svojih rupa. Neki dan djeca su prenosila rižinu slamu, i u jednom danu ubila su tri kobre, koje su bile pod slamom. Hvala dragom Bogu, nikome se nije ništa dogodilo! A djeca su se tu igrala svakog dana. Anđeli čuvari paze na nas.

Kad sam prekjucher išao u selo Mithiny – idemo bosonogi, jer je lakše – baš pred kućicom našeg Ignacija valja prijeći preko malog mosta: dva razrezana palmina debla. I kud će nevolja: baš između dva debla jedna velika šarovka podigla glavu i čeka. Sa mnom je išao mali Franjo. Bila je vrućina, pa kao da je malo kunjao, zmije nije ni opazio. Ja sam bio iza njega i povikah: „Šap!“ – „Zmija!“ Da ste ga vidjeli kako je hitro preskočio! Sa štapom sam zamlatio, no nevolja se tako brzo uvukla u svoju rupu, pa je nismo mogli više naći...

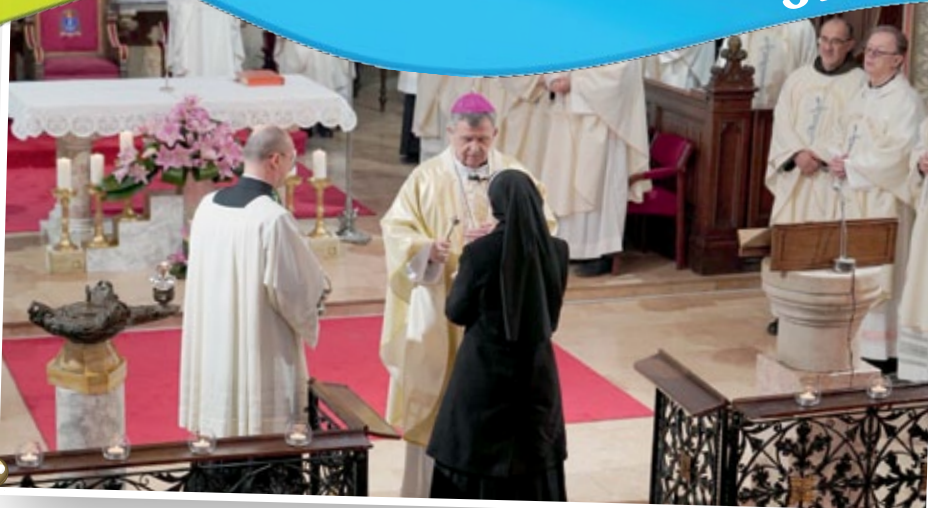
Zaposleni smo s pripravom za Veliki tjedan. Dobili smo nove bengalske knjige, novu misu, nove napjeve, pa je veliko oduševljenje. Ne će biti sve baš prvorazredno, no neke naše urođeničke sestre svete Ane veoma dobro pjevaju, pa će već ići.

A sad, lipi moj Ante, završi sa svojim ćakulama... Ostanite mi zdravo i veselo, svi i svatko! Posebno pismo dugujem magistru Juliju, koji je već u Irsku utekao, barem sam tako čuo, da će tamo *ingliški* učiti, a i bratu Derenčinoviću indijski *salam* – ne *salamu* – i hvala na dobrim željama!

Uz ponovne pozdrave i preporuke u molitve i žrtve, vaš brat u Isusu

o. Ante Gabrić, DI

Nova misionarka s. Vesna Bošnjak primila misijski križ

Na blagdan Prikazanja Gospodinova i Dan posvećenog života, 2. veljače 2026., s. Vesna Bošnjak, iz družbe Školske sestre franjevke, primila je misijski križ te će uskoro poći u misije u Ugandu, u Nadbiskupiju Mbarara, u Župu sv. Franje Asiškoga Rushooka, u mjesto Rwentobo, gdje njezina družba djeluje od 2018. godine.

Tom prigodom euharistijsko slavlje u katedrali Presvetog Srca Isusova u Sarajevu predvodio je vrhbosanski nadbiskup i metropolit mons. Tomo Vukšić, u koncelecijaciji s provincijalom Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Zdravkom Dadićem, novoimenovanim biskupom Vojnog ordinarijata fra Miroslavom Relotom, nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela mons. Lukom Tunjićem, dijecezanskim ravnateljem PMD-a za Vrhbosansku nadbiskupiju fra Stipanom Radićem te drugim svećenicima. Slavlju su nazočile brojne redovnice i redovnici Vrhbosanske nadbiskupije. Provincijska predstojnica Školskih sestara franjevaka s. Željka Dramac predstavila je s. Vesnu Bošnjak i misiju u koju odlazi te pročitala odluku provincijske uprave o dopuštenju odlaska u misije.

Sestra Vesna Bošnjak rođena je 6. prosinca 1989. godine u Sarajevu, od oca Frane i majke Milke, rođ. Milušić, iz Fojnice, kao drugo od dvoje djece. Odrasla je u Fojnici, a srednju školu završila je u Kiseljaku. Godine 2014. diplomirala je na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu. Kandidaturu u zajednici Školske sestre franjevke započela je 2014. godine u samostanu u Gorici, kraj Livna. U postulaturu je primljena 2015. godine u Kloštru Ivaniću, a u novicijat 2016. godine također u Kloštru

Ivaniću. Prve redovničke zavjete položila je 1. listopada 2017. u Kloštru Ivaniću, a doživotne zavjete 2. kolovoza 2022. godine u Fojnici. Djelovala je kao katehista u osnovnoj školi u Kloštru Ivaniću te u osnovnoj i srednjoj školi u Varešu.

Obraćajući se s. Vesni i okupljenima, provincijska predstojnica s. Željka Dramac istaknula je da su sestre franjevke tijekom proteklih osam godina, uz Božju pomoć i potporu dobročinitelja, njihovih molitava i darova, „duboko zaorale na njivi Gospodnjoj“ u Župi Rushooka. „S obzirom da se njiva iz dana u dan povećava, želimo ih poduprijeti i podržati započeto misijsko djelo šaljući te u tamošnju zajednicu, u kojoj ćeš zajedno sa sestrama svoj misionarski poziv živjeti prema našoj karizmi, zalažući se u odgoju i obrazovanju djece, mladeži i odraslih, poučavajući ih u vjeri, naviještajući evanđelje Gospodina našega Isusa Krista.“, poručila je novoj misionarki s. Željka. Posebno je istaknula da u Ugandi započinje nova školska godina te da je novoizgrađena Osnovna škola sv. Klare otvorila vrata prvim učenicima. Školu i kuću odgoja za redovnički pomladak na dan utemeljiteljice s. Margarite Pucher, 6. ožujka 2026., blagoslovit će nadbiskup Mbarare mons. Lambert Bainomugisha.

U homiliji se nadbiskup Vukšić osvrnuo na značenje blagdana Prikazanja Gospodinova, na koji Crkva obilježava i Dan Bogu posvećenog života. Govoreći o različitim karizmama u Crkvi, nadbiskup je naglasio da su sve one pozvane zajedno „svirati simfoniju Božje ljubavi u svijetu“, a da je s. Vesna odlučila slaviti Boga misionarskim notama u dalekoj Ugandi.

Govoreći o svojem pozivu, s. Vesna Bošnjak priznaje da je ljubav prema Africi nosila u sebi još prije ulaska u samostan. Posebno ju je privlačio duh afričkog čovjeka i kultura kontinenta, premda ondje nikada nije bila.

U vrijeme njezina novicijata zajednica je donijela odluku o pokretanju misijskog djelovanja u Africi, što je u njoj snažno odjeknulo kao osobni poziv. Zbog redovničkih pravila nije mogla odmah otići u misije, nego je čekala doživotne zavjete te se u međuvremenu pripremala radom u školi. Danas, kad je u Ugandi započelo novo misijsko djelo i otvorena osnovna škola, osjeća da je došlo pravo vrijeme za odlazak.

Iako je svjesna da odlazi u potpuno nepoznato okruženje, nije ju strah, jer sve predaje Bogu. Sv. Franjo joj je trajna inspiracija jer je evanđelje svjedočio životom, a ne samo riječima, kao i sveta Majka Terezija, koja je sav svoj život posvetila ljudima na rubu društva.

Nakon homilije uslijedio je obred blagoslova misionarke i misijskog križa, koji je nadbiskup Vukšić predao s. Vesni riječima: „Sestro Vesno, primi ovaj križ u znak Kristove ljubavi i pripadnosti Katoličkoj crkvi. Propovijedaj Krista raspetoga – Božju silu i Božju mudrost.“

Prigodne riječi uputio je i mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH, naglasivši da je svaki navještaj evanđelja novo rađanje Crkve te podsjetivši na riječi apostolskog pisma *Maximum Illud* pape Benedikta XV., prema kojima Gospodar žetve blagoslivlja svaku redovničku zajednicu koja šalje svoje članove u misije.

S. Ivana Pavla Dominković

ZA MISIJE I MISIONARE:

Župa sv. Ivana Krstitelja, Uzdol 60 EUR * Marko i Ana-Marija Buntić 140 KM * Berislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * „Plastex“ Gordana Božić 200 KM * Tomislav Marić 200 KM * Nada Rupčić 100 KM * N. N. 300 KM * Ruža Kujundžić 50 EUR * Nikica Dragičević 70 KM * Župa Rođenja BDM, Modriča 63 KM * Anto Jurić 30 KM * Marija Rezo 20 KM * Stojan Bošnjak 50 KM * N. N. 50 EUR * N. N. 50 KM * Mirjana Anić 50 KM * Anica Karadža 10 KM * Jagoda Vukšić 10 KM * Luca Šaravanja 20 KM * Anica Bevanda 10 KM * Stana Pejar 50 EUR * Ana Stipić 5 EUR * N. N. 20 KM + 5 EUR * N. N. 30 KM + 25 EUR * Župa Gospe Van Grada, Šibenik 50 EUR + 25 EUR + 25 EUR * Tekstil Mini d.o.o. 50 EUR * Ceranka - Trgovački obrt 10 EUR * Marija Brekalo 280 EUR * Casper - Obrt za ugostiteljstvo, V. Jadranka Vuković 50 EUR * Pelivanović Slavka 20 EUR * Marija Grbeša 30 EUR * Ivanka Rezo 120 EUR * Irena Šanjek 25 EUR * Mario Boras 50 EUR * Ivanka Zeba 5 EUR * Durdica Janecić 50 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Župa Bl. Augustina Kažotića, Zagreb 100 EUR * Snježana Mihaljević 15 EUR * Dejan Horvat 7 EUR * Branka Babić 15 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Nenad Blazević 200 EUR * Čizmić Stipe 10 EUR * N.N. 500 EUR * Halambek Božica 100 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Štefanija Vusić 5 EUR * Slaven Ceko 200 EUR * Matea Penjgušić 6,64 EUR * Jasna Šimunić 10 EUR * M. Mihaljević 2,65 EUR * Ivan Stričević 1000 EUR * Ivo Jerković 40 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Maja Musa 15 EUR * Dragan Purišić 13,27 EUR * Davor Cindrić 60 EUR * Tomkić Nikola 40 EUR * Marinka Marić 10 EUR * Dubravka Afrić 15 EUR * D. Gatar 8,63 EUR * Hrvoje Cerovac 30 EUR * Vjeran i Mirjana Ivosević 20 EUR * Topić Branko 15 EUR * Radošević Gordana 8 EUR * Ivica Reparinac 15 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Antonio Podrug 25 EUR * Marica Zabcic 100 EUR * Ivana Josipović 15 EUR * Šebek Katica 13,27 EUR * Veronika Pedić 13,27 EUR * Mara Perić 9,29 EUR * Danijel Kovačić 30 EUR * Neven Sambolec 100 EUR * Kata Oroz 6,64 EUR * Ruža Juko 30 EUR * Marijan Hohnjec 39,82 EUR * Lidija Ledinić 100 EUR * Kostešić Marija Božo 13,27 EUR * Andrašević Gordana 6,64 EUR * Brbora Lidija 10 EUR * Profi Mix d.o.o., Pirovac 50 EUR * Dentalni laboratorij dr. Ivana Bjelić 30 EUR * Kristijan Banić 40 EUR * Leon Markanjević 10 EUR * Zoran Arapović 20 EUR * Ana Trojnar 15 EUR * Željka Vendl 30 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Jonjić Nada 10 EUR * Renata Mandić Dijak 2 EUR * Mikolčić Cika 10 EUR * Biserka Kolarec 270 EUR * Ivica Novak 10 EUR * N.N. 3 EUR * Petar Švogor 50 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Miroslav Blažan 6,64 EUR * Ivanka Zeba 50 EUR * Ivica Kevrić 100 EUR * Sanja Mrvelj Papež 100 EUR * Čorković Dragan 13,33 EUR * Kamelija Matijašević 20 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Klarić Vinko 100 EUR * Marija Vuletić 15 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Dubravka Trgovec 10 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Maja Musa 15 EUR * Željka Tukić 100 EUR * Dinko Herc 15 EUR * Nedić Ivka 6,64 EUR * Vesna Librenjak 10 EUR * Ruža Kovač 30 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Klara Pošćić Stilin 15 EUR * Marinko Matanović 10 EUR * Ordinacija opće medicine dr. Mirjana Markobašić 50 EUR * Stela Dujmović 20 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Darko Rušec 100 EUR * Nikolina Štimac Puž 10 EUR * Biserka Vidošević 20 EUR * Anita Grgić 10 EUR * Malec Ivica 30 EUR * Vesna Matušin 90 EUR * Matković Ante 10 EUR * Tomislav i Dragica Ivosević 20 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Zorislava Balaz 25 EUR * Vera Čavar 5 EUR * Dragan Purišić 14 EUR

* Margareta Horžić 10 EUR * Jelena Orešković 6,64 EUR * Anisija Podrug 25 EUR * Dominik Stažić 10 EUR * Ivo Anić 200 EUR * Stanković Danijel 30 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Darko Marčen 30 EUR * Marica Čavlina 13,27 EUR * Obitelj Koluder 10 EUR * Ivica Koprivnjak 300 EUR * Milan Šijan 50 EUR * Goljak Marija 30 EUR * Ivan Sesar 30 EUR * Nikolina Zajec 180 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Sestre Benediktinke - Samostan Sv. Nikole, Trogir 50 EUR * Ivana Gečević 50 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Anica Radišić 10 EUR * Davor Begović 6,64 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Harča Stjepan 10 EUR * Ante Čović 70 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Marija Škerlj 50 EUR * Vatroslav Mihalj 13,27 EUR * Anica Josić 20 EUR * Terezija Ratković 10 EUR * Aleksandar Jazić 27,5 EUR * Melani Majdandžić 85 EUR * Župa Kotoriba 400 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Anica Širić 5 EUR * Edi Delić 10 EUR * Ivana Lonić 100 EUR * A. Perhaj 30 EUR * Sanda Peranić Miliša 20 EUR * Vladimir Dinjar 50 EUR * Petrić Natalija 10 EUR * Župa Uznesenja BDM, Rab 5 EUR * Čizmić Stipe 10 EUR * Ana Pintarić Mlinarić 5 EUR * Dorjan Kušević 41,9 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Sestre Milosrdnice, Zagreb 15 EUR * Hazer Jakirčević Ivana 10 EUR * Branka Babić 10 EUR * Udruga California Gym 100 EUR * Joško Listeš 25 EUR * Župa Bl. Alojzija Stepinca, Duga Resa 170 EUR * Ivana Gabela 50 EUR * Anisija Podrug 40 EUR * Franjo Vrdoljak 25 EUR * Danijel Mašunić 20 EUR * Jadranka Jelić 40 EUR * Župa Sv. Ane, Bjelovar 225 EUR * Marin Prološić 10 EUR * Kekez Nikša 200 EUR * Rudi Grubišić 20 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPO TREBITIJE:

Anita Čorić 50 KM * Nada Rupčić 200 KM * Ljiljana Lukenda 50 KM * Miroslav Rezo 50 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Maja Ravlić 20 EUR * Sandra Španić 20 EUR * Božica Deželjin 15 EUR * Stjepan Šošarić 50 EUR * Robert Janjiš 20 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Đurdica Štefanić 30 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Zubčić Zoja 13,27 EUR * Zrinka Pulić 75 EUR * Marija Corić 60 EUR * Robert Janjiš 29 EUR * Tandaric Dubravko 105,98 EUR * Radošević Gordana 8 EUR * Marijana Begić 70 EUR * Tanja Mileta 15 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Petanjak Pero 15 EUR * Lovorka Jelić 20 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Nelića Validžić 40 EUR * Slaven Plasaj 100 EUR * Zarko Krmec 75 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 25 EUR * Golec Vinka 10 EUR * Harča Stjepan 10 EUR * Andrija Martinović 105 EUR * Darko Skokić 150 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Zvonko Marjanović 30 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * A. Butigan 5 EUR * Dorjan Kušević 41,9 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Alen Muratović 200 EUR * Stjepan Šošarić 300 EUR * Veronika Radić 50 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Župa sv. Leopolda B. Mandića, Dragunja 850 KM * Obitelj Lasić 90,80 KM * Tereza i Neđo Martinović, Devotions, Međugorje 60,15 KM + 189,92 EUR * Mršić Tomislav 50 EUR * Luka Tripalo 10 EUR * Nadica Haric EUR * Župa sv. Jurja mučenika, Pazin 1775,90 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Nada Rupčić 100 KM * Dinka Antić 200 KM * Benedikt Pehar 100 KM * Eleonora Rašić 100 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Janko Krzna-

rević 133 EUR * Branimir Motočić 50 EUR * Harča Stjepan 15 EUR * Tomislav Bilić 10 EUR * Dorjan Kušević 41,9 EUR * Ivan Lacković 80 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Jure Rupčić 1.000 KM * Nada Rupčić 250 KM * Frano Biljaka 60 EUR * Dario i Lidija Ljubić 60 EUR * Zvonko Udovičić 65 EUR * N. N. 10 EUR * Sestre KBLJ, Sarajevo 200 KM * Vlač. Ante Ledić 600 KM * N. N., Banja Luka 100 KM * Irena Šimjć 30 KM * Milena Obrovac 20 EUR * Štefanija Sajin 20 EUR * Milica Krpan 55 EUR * Vedran Slapničar 4,65 EUR * Nives Labinac 20 EUR * V. Hrebac 25 EUR * Andreja Matković 5 EUR * Marija Vukasović 30 EUR * Biljana Gorša Ulbrih 6,64 EUR * Diana Bagarić 6,64 EUR * Anka Jakara 20 EUR * Hećimović Vesna 20 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26,54 EUR * Marija Galić 10 EUR * Kristina Zlatić 20 EUR * Katica Oman 5 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Zlatko Krasčić 10 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Tilošanec Dorotea 20 EUR * Jozo Bjelanović 20 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Marija Lončarević 20 EUR * Dr. Stjepan Razum 50 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Milica Bunić 13,27 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Dalibor (Niko) Marković 200 EUR * Niko (Dalibor) Marković 200 EUR * Župa Imena Marijina, Gromiljak 4.000 KM * Ivanka Doko 25 KM * Marijo i Davorka Vujević 300 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Filip Babić 47 EUR * Jularić Galić Ana 15 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Mihael Popinjač 25 EUR * Stjepan Vuzeš 30 EUR * Tanja Mileta 15 EUR * Jela Lučić 25 EUR * Obrt, V. Marijan Barić 70 EUR * Antonieta Težak 25 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Mario Zrilić 77 EUR * Zrinka Dragić 30 EUR * Slaven Plasaj 100 EUR * Anica Kešić 20 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Darko Marčen 20 EUR * Mirko i Mara Vukšić 25 EUR * Branko Martić 100 EUR * Danica Andrešić 10 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Tandaric Dubravko 45 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Rudolf Lukač 50 KM * Božica Deželjin 15 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Marija Jukić 50 EUR * Ivanka Solaković 10 EUR * Petanjak Pero 12 EUR * Sandro Jakopčević 60 EUR * Kata Galac 10 EUR * Slaven Plasaj 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Marija Hrkač 100 KM * Mara Jurić 50 KM * Nedeljka Depikolozvane 20 EUR * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejjić 20 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Jela Dujčić 20 EUR * OŠ Sv. Benedikt 200 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Nada Rupčić 200 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Romano Tripalo 30 EUR * Ružica Medvarić Bračko 30 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Ružica Hrkač 25 EUR * Marija Barić 2 EUR * Marija Bartošek 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Ana Rupčić 1.500 EUR * Samostan Dubrave 550 EUR * Župa Zovik 300 EUR * Mijat Tuka 100 EUR * Marija Bartošek 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Župa sv. Filipa i Jakova, Novi Vinodolski 300 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Nada Rupčić 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 130 EUR * OŠ Mate Lovraka, Zagreb 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Smiljana Mejak 50 EUR * Dubravko Mijić 50 EUR * Štefanija Šajn 20 EUR * Mila Lešković 50 EUR * Jelena Jakus Pamić 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Marin Turić 100 EUR * Stipan Crnov 50 EUR * Mira Dilber 50 EUR * Zdravka Alvir 50 EUR * Kata Gavranović 100 EUR * Janja Crnov 100 EUR * Ana Kolak 50 EUR * Katica Perić 100 EUR * Mirko Brnada 50 EUR * Milorad Topić 50 EUR * Župa Srca Marijina, Skopaljska Gračanica 800 EUR * Vildana Maslač 100 KM * Marica Raguž 100 KM * Vesna Golemac 3.170 KM * Gastro klinika KCUS-a, Sarajevo 1.000 KM * Pavlina Kovač 100 EUR * Božo Lončar 30 EUR * Jelena Brnić 780 EUR * Anto Pervan 550 EUR * Margareta Bušić 100 EUR * Milka Sakač 50 EUR * Ivan Sakač 50 EUR * Filip Ečimović 20 EUR * Dorjan Kušević 41,9 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Ivana Juroš 50 KM * Anita Čorić 50 KM * Ratka Gavran 30 KM * N. N., Žepče 50 KM * Ivan Mikulić 100 KM * Ruža Vidić 200 KM * Anica Gavran 30 KM * Milijana Glavinić 600 KM * Marija Budimir 20 KM * United Family d.o.o., Čitluk 500 KM * Ana Banožić 300 KM * Goranka Munjić 50 EUR * Pešut Biserka 15 EUR * Branka Korica 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

Dorjan Kušević 41,90 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Branko Grgić 200 KM * N. N. svećenik Vrhbo-sanske nadbiskupije 500 KM * Štefanija Šajn 20 EUR * Iva Vukas 5 EUR * Antea Katić 20 EUR * Sestre Služavke Malog Isusa 200 EUR*

ZA MISIJE I GLADNE U DOMINIKANSKOJ REPUBLICI:

Smiljana Mejak 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI

Dorjan Kušević 41,90 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Apriori d.o.o. 50 EUR * Štefanija Šajn 20 EUR * Elza Čoga 20 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Stjepan Dunder 50 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Josip Oreč 33 EUR * Helena Cividini 20 EUR * Ružica Sabljak Vuković 10 EUR * Kata Dragomanović 50 EUR * Luka Banović 25 EUR * Davorica Šimanović 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Adam Abel 200 KM * Andrijana Kajić 120 KM * Marko i Ana-Marija Buntić 120 EUR * Željka Šutalo 200 KM * Vlč. Josip Vajdner 500 KM * Ivka Rimac 100 KM * Jasmina 100 KM * Markica Vujica 300 KM * Božo Lončar 30 EUR * Zvonimir Kvesić 15 EUR * Stanko Jerčić 1000 EUR * Josip Duiilo 50 EUR * Željko Batinović 10 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Mila Lešković 50 EUR * Kćeri Božje Ljubavi i suradnici – Granešina 2300 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Župa Presvetog Srca Isusova, Prozor 5.000 EUR * Zdenka Mamuza 100 KM * Ivka Rimac 200

KM * Dario Časar 40 EUR * Štefanija Šajn 20 EUR * Marija Daniela Krnić 300 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Ivan Blažetić 50 EUR * Marija Vuković 25 EUR * Stane Radulović 10 EUR * Maja Peraica 20 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Marija Barić 2 EUR * Ivan Vrbanić 200 EUR * D. Delić 40 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ARGENTINI:

Pavla Kučar 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Marijo Brezak 50 EUR * Pavao Mesarić 150 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Branko Grgić 150 KM * Neda Šimunović 240 EUR * Jelena Jakus Pamić 70 EUR + 30 EUR * Tandaric Dubravko 21,2 EUR + 10 EUR * N.N. 100 EUR * Franjo Vukšić 200 EUR * Ana Rajić 30 EUR * Župa Pohoda BDM, Sisak 400 EUR * Željka Car 400 EUR * Dražen Petrović 400 EUR * N.N. 400 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župa sv. Franje Asiškog, Rašeljke 200 KM * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Marlon Macanović 5,13 EUR * Ivan Borić 10 EUR * Kata Galac 10 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Slaven Plasaj 60 EUR * Silvia Alapić 30 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * A. Butigan 5 EUR * Boris Miletić 30 EUR

ZA AKCIJU „UMJETNOST ZA AFRIKU“:

Antonija Čehulić Župan 90 EUR

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Župa Uznesenja BDM, Resnik * fra Šime Škibola

MISIJSKA KRIŽALJKA – OŽUJAK 2026.

Sv. Oskar Romero: "Da ubit će..." (1,2,3)	Osoba koja živi u Umagu	Baletna plesačica	Oponašatelj	Igrači tenisa	Uštavljene ovčje kože (irne)	Točka na...	Naslov pape (njegov...)...	Pjesma Doris Dragović	Ivan Dodig	Nominalna vrijednost	Venući osušiti se	Mariofil Soldo	Pjesme uzvišena sadržaja
3												Kisik Osobna zamjenica	
Rijeka koja teče kroz Luxemburg						Gradski Arheolog Truhelka							
2								Format papira	1 Pjevačica Dedić				
Srpm sjeći klasje					Žensko ime								... u snijegu
Povjesničarka Tereza Ganza					17. grčko slovo Veterinarski			Burmanski političar Biljarski štop				Vanadij Očevi	
Bolest koja smanjuje prihod									Koraljni otok Berilij				
Drama Jaze Ivakića						Tabela Amper							
Zračna luka kod Tokija								Novozelandska papiga			Ivan Kušan		

Rješenje iz prošlog broja: DJELO SVETOG PETRA APOSTOLA

POZIV NA AKCIJU!

U HRVATSKOJ... KORIZMENA ODLUKA ZA DJELO SVETOG PETRA

Jeste li spremni tijekom 40 dana moliti za misije i odvajati novčić za školovanje svećenika u misijama?

Spoj iskrene molitve i malog novčića, darovana s ljubavlju prema Bogu, može donijeti plodove koji nadilaze ono što možemo zamisliti.

Na Posljednjoj večeri Isus je ustanovio svećenički red i svećenik je prisutan u svim trenucima našeg života te bez njega nema sakramenata. Kao što su misionari poslani u daleke zemlje naviještati Krista, domaći kler poslan je da u svojoj domovini bude pastirima Božjeg naroda, a po Djelu svetog Petra taj je zalag moguće ostvariti.

Što je Djelo sv. Petra?

Djelo svetog Petra nosi pogled unaprijed – ono je ulaganje u budućnost Crkve. Školovanjem i formacijom domaćih svećenika, redovnika i redovnica gradi se Crkva koja raste iz vlastitog naroda i živi za svoj narod. Značenje njezina djela možemo naći u riječima sv. Pavla: “Kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? Kako li će čuti bez propovjednika?” (Rim 10, 14 – 15) Opravdanje za povećanje broja domaćih svećenika nalazi se u Isusovim riječima: “Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.” (Iv 20, 21)

Ne dopustimo da ova korizma prođe pokraj nas bez konkretnih djela ljubavi. Nadahnuće nam može biti uboga udovica iz evanđelja: darovala je dva novčića – sve što je imala. Nije davala od viška, nego iz povjerenja. Sva joj je sigurnost bila u Bogu. Nije li to snažan poziv i nama? Svako djelo ljubavi prema bližnjemu odraz je naše ljubavi prema Bogu.

Pomoć za ovu akciju možete uplatiti na broj računa Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u RH koji se nalaze na drugoj stranici misijskog lista Radosna vijest.

U BOSNI I HERCEGOVINI... MOJ KORIZMENI HOD S ONIMA KOJI TO FIZIČKI NE MOGU

Misijska korizmena akcija Papinskih misijskih djela BiH Moj korizmeni hod s onima koji to fizički ne mogu sad je već postala trajna, jer je puno djece i odraslih kojima su potrebna različita ortopedska pomagala, do kojih se u misijskim zemljama vrlo teško dolazi.

Možemo li i zamisliti na kakav su život osuđena teško pokretna ili potpuno nepokretna djeca čiji roditelj imaju skromne obiteljske kućice, bez električne energije, vode, kanalizacije i osnovnih uvjeta za život?! Osuđeni su na samoću i četiri zida, bez mogućnosti druženja i komunikacije s drugom djecom. Nažalost, roditelji nemaju mogućnost pružiti adekvatno liječenje niti mogu nabaviti kolica i potrebna ortopedska pomagala. Ta djeca uglavnom ne idu u školu, jer je do nje potrebno pješaćiti često i po nekoliko kilometara.

Nabavom potrebnih pomagala djeca izlaze iz izolacije i vraćaju se u život koji im pruža nove mogućnosti. Uključujući se u tu akciju, pokazujemo svoju suosjećajnost i solidarnost koja bi trebala biti sastavan dio našeg srca. **Bez konkretne ljubavi prema potrebitima, naš korizmeni hod je prazan, a vjera mrtva, kako nam izričito kaže sv. Jakov (usp. Jak 2, 20).**

Uključite se u tu plemenitu misijsku akciju da bismo pomogli onima koji bez pomagala ne mogu hodati. Uvjereni smo da im tom pomoću otvaramo srce za radosnu vijest Isusa Krista, koji nas vodi, koji liječi svaku našu ranu i koji nas je svojom ljubavlju na križu otkupio.

Pomoć za ovu akciju možete uplatiti na broj računa Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u BiH koji se nalaze na drugoj stranici misijskog lista Radosna vijest.

Od srca hvala i neka dobri Bog blagoslovi vašu dobrotu!